ECLI:LV:RAT:2020:0115.11519004917.11.S

Krimināllieta Nr.11519004917
Lietvedības Nr.KA04-0104-20/19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020. gada 15. janvārī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Aina Nicmane,
tiesnese Diāna Dumbre,
tiesnese Brigita Būmeistere,
piedaloties prokuroram Andrejam Sirmajam,

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu saistībā ar Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētās prokuratūras prokurora p.i. Andreja Sirmā iesniegto apelācijas protestu ar papildinājumiem, apsūdzētā /pers. A/, personas kods /personas kods/, un viņa aizstāves Ilonas Bulgakovas iesniegtajām apelācijas sūdzībām par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 14.jūnija spriedumu, kas labots ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 23.augusta lēmumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar pirmās instances tiesas spriedumu nospriests turpmāk minētais.

/pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (izdarīts 2017.gada 26.aprīlī) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

/pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (izdarīts 2017.gada 12.maijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 10 (desmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

/pers. A/ atzīts par vainīgu, noziedzīgā nodarījumā, kas paredzēts Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 14 (četrpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīts aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2017.gada 12.maija 2019.gada 14.jūnijam.

Drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Soda izciešanas sākumus skaitīts no 2019.gada 14.jūnija.

Naudas līdzekļi 352,62 EUR (trīs simti piecdesmit divu *euro* 62 *centu*) apmērā, kuriem uzlikts arests, atzīti par noziedzīgi iegūtu mantu un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 358.pantu ieskaitīti valsts budžetā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 8.punktu piedzīti no /pers. A/ procesuālie izdevumi 7000 EUR (septiņi tūkstoši *euro*), kas izlietoti speciālās izmeklēšanas darbības – speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanai un nav atgūti, par labu Valsts policijas Galvenās Kriminālpolicijas pārvaldes Izmeklēšanas atbalsta pārvaldei.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu izlemta rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem (lietas 6.sējuma 156. – 160.lapa, 180. – 217.lapa).

[2] Pirmās instances tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi visus krimināllietā esošos pierādījumus, konstatēja turpmāk minēto (lietas 6.sējuma 156. – 160.lapa, 180. – 217.lapa).

[2.1] /pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu realizācijas nolūkā lielā apmērā, un neatļauti realizēja psihotropo vielu lielā apmērā, un proti:

/pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanas gaitā (turpmāk – Izmeklēšanā) precīzāk nenoskaidrotā vietā un laikā, radās noziedzīgs nodoms, kas vērsts uz psihotropās vielas neatļautu iegādāšanos, turpmākas realizācijas nolūkā. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2017.gada 21.aprīlī, tirdzniecības centrā "Mols", Krasta ielā 46, Rīgā, vienojās ar psihotropās vielas pircēju, personu, kura iesaistīta speciālajā izmeklēšanas eksperimentā (turpmāk tekstā – Persona, attiecīgā locījumā) par psihotropās vielas lielā apmērā realizāciju un samaksu par to. Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ mantkārīgu motīvu vadīts 2017.gada 24.aprīlī tirdzniecības centrā "Mols", Krasta ielā 46, Rīgā, satikās ar Personu, lai saņemtu naudu par pasūtīto psihotropo vielu. Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz psihotropās vielas lielā apmērā realizāciju, /pers. A/, Izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk kā līdz 2017.gada 26.aprīlim plkst.22.40 no Izmeklēšanā nenoskaidrotas personas, turpmākas realizācijas nolūkā, iegādājās ne mazāk kā 495,892 g iedzeltenas krāsas pulverveida vielu, iepakotu vienā polimēra materiāla iepakojumā, kas saskaņā ar Eksperta atzinumu satur 17% jeb 84,302 g sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzinātu psihotropo vielu metafetamīnu un saskaņā ar noziedzīga nodarījuma brīdī spēkā esošā likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību", 2.pielikumu, iekļauta vielu grupā "Amfetamīni", un veido lielu apmēru. Ieguvis fizisku varu pār iegādāto psihotropo vielu lielā apmērā, /pers. A/ to ievietoja melnas krāsas polimēra materiāla maisos un paslēpa šosejas A9 (Rīga – Liepāja) malā pie norādes 8 km. Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz psihotropās vielas lielā apmērā realizāciju /pers. A/ 2017.gada 26.aprīlī, ap plkst.22.40, pie tirdzniecības centra "SKY", K.Ulmaņa gatvē 122, Rīgā satikās ar Personu, lai realizētu

viņam iepriekš pasūtīto psihotropo vielu lielā apmērā, pēc kā abi kopā ar /pers. A/ valdījumā nodoto automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numurzīme /reģistrācijas numurs/, devās uz /pers. A/ zināmo vietu uz šosejas A9 (Rīga – Liepāja), kur bija paslēpta Personai paredzētā psihotropā viela. Braucot pa šoseju A9 (Rīga – Liepāja) Liepājas virzienā, pie norādes 8 km /pers. A/ apturēja automašīnu /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numurzīmi /reģistrācijas numurs/, un, izkāpjot no automašīnas, Personai ar roku norādīja uz ceļa malā esošu melnas krāsas polimēra materiāla maisu, paskaidrojot, ka tajā atrodas Personas pasūtītā psihotropā viela, tādejādi, par naudu, realizēja Personai 495,892 g iedzeltenas krāsas pulverveida vielu, iepakotu vienā polimēra materiāla iepakojumā, kas saskaņā ar Eksperta atzinumu satur 17% jeb 84,302 g sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzinātu psihotropo vielu metafetamīnu, pēc kā aizbrauca no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas.

Ar šādu savu rīcību /pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja realizācijas nolūkā, lielā apmērā un neatļauti realizēja lielā apmērā, psihotropo vielu metamfetamīnu.

/pers.A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 253. [1]panta trešajā daļā.

[2.2] /pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja psihotropo vielu realizācijas nolūkā lielā apmērā, un neatļauti realizēja psihotropo vielu lielā apmērā, un proti:

/pers. A/ pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanas gaitā (turpmāk – Izmeklēšanā) precīzāk nenoskaidrotā vietā un laikā, radās noziedzīgs nodoms, kas vērsts uz psihotropās vielas neatļautu iegādāšanos, turpmākas realizācijas nolūkā. Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ 2017.gada 9.maijā, tirdzniecības centrā "Mols", Krasta ielā 46, Rīgā, vienojās ar psihotropās vielas pircēju, personu, kura iesaistīta speciālajā izmeklēšanas eksperimentā (turpmāk tekstā — Persona, attiecīgā locījumā) par psihotropās vielas lielā apmērā realizāciju un samaksu par to. Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, /pers. A/ mantkārīgu motīvu vadīts 2017.gada 10.maijā tirdzniecības centrā "Mols", Krasta ielā 46, Rīgā, satikās ar Personu, lai saņemtu naudu par pasūtīto psihotropo vielu. Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz psihotropās vielas lielā apmērā realizāciju, /pers. A/, Izmeklēšanā precīzāk nenoskaidrotā laikā un vietā, bet ne vēlāk kā līdz 2017.gada 12.maijam plkst.16.55, no Izmeklēšanā nenoskaidrotas personas, turpmākas realizācijas nolūkā, neatļauti iegādājās ne mazāk kā 998,423 g baltas krāsas pulverveida vielu, iepakotu divos polimēra materiāla iepakojumos, kas saskaņā ar Eksperta atzinumu satur 17% jeb 169,731 g sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzinātu psihotropo vielu metafetamīnu un saskaņā ar noziedzīga nodarījuma brīdī un spēkā esošā likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 2.pielikumu iekļauta vielu grupā "Amfetamīni" un veido lielu apmēru. Ieguvis fizisku varu pār iegādāto psihotropo vielu lielā apmērā /pers. A/ to ievietoja melnas krāsas polimērā materiāla maisa fragmentā un paslēpa šosejas A9 (Rīga – Liepāja) malā pie norādes 20 km. Turpinot īstenot savu noziedzīgo nodomu, kas vērsts uz psihotropās vielas lielā apmērā realizāciju /pers. A/ 2017.gada 12.maijā ap plkst.16.55 automašīnu stāvvietā /adrese/ satikās ar Personu, lai realizētu viņam iepriekš pasūtīto psihotropo vielu lielā apmērā, pēc kā abi kopā ar /pers. A/ valdījumā nodoto automašīnu /TL marka/, valsts reģistrācijas numurzīme /reģistrācijas numurs/, devās uz /pers. A/ zināmo vietu uz šosejas A9 (Rīga – Liepāja), kur bija paslēpta Personai paredzētā psihotropā viela. Braucot pa šoseju A9 (Rīga – Liepāja), Liepājas virzienā pie norādes 20 km /pers. A/ apturēja automašīnu /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numurzīmi /reģistrācijas numurs/ un, neizkāpjot no automašīnas, Personai norādīja uz ceļa malā esošu melnas krāsas polimēra materiāla maisu, paskaidrojot, ka tajā atrodas Personas pasūtītā psihotropā viela, tādejādi, par naudu, realizēja Personai 998,423 g baltas krāsas pulverveida vielu, iepakotu divos polimēra materiāla iepakojumos, kas saskaņā ar Eksperta atzinumu satur 17% jeb 169,731 g sevišķi bīstamām narkotiskām vielām pielīdzinātu psihotropo vielu metafetamīnu, pēc kā aizbrauca no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas.

Ar šādu savu rīcību /pers. A/ neatļauti iegādājās un glabāja realizācijas nolūkā, lielā apmērā un neatļauti realizēja lielā apmērā, psihotropo vielu metamfetamīnu.

/pers.A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā.

[2.3] /pers. A/ iegādājās un glabāja šaujamieročus un šaujamieroča munīciju, bez attiecīgas atļaujas, un proti:

/pers. A/, Pļavnieku mežā, pirmstiesas kriminālprocesa izmeklēšanas gaitā (turpmāk - Izmeklēšanā) precīzāk nenoskaidrotā laikā, vietā un apstākļos, bet ne vēlāk kā līdz 2017.gada 12.maijam, būdams persona, kurai likumā noteiktajā kārtībā nav izsniegta šaujamieroču un šaujamieroču munīcijas iegādes un glabāšanas atļauja, atrada Izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotu vienu iepakojumu, kurā atradās – viena rūpnieciski izgatavota 6,35 mm BROWNING 1906.gada parauga pistole (ar mehāniski iznīcinātiem numuriem), kas saskaņā ar Eksperta atzinumu ir īsstobra pusautomātiskas darbības vītņstobra šaujamierocis, derīgs šaušanai, viena 6.35mm KOROVINA konstrukcijas pistole ar Nr.50192, kas saskaņā ar Eksperta atzinumu ir īsstobra pusautomātiskas darbības vītņstobra šaujamierocis, derīgs šaušanai, kura pašrocīgi pielāgota šāviena trokšņa slāpētāja izmantošanai, metāla cilindriskas formas priekšmets, kas saskaņā ar Eksperta atzinumu ir pašrocīgi izgatavots šāviena trokšņa slāpētājs, derīgs šaušanai ar 6,35 mm KOROVINA konstrukcijas pistoli ar Nr.50192 vai jebkuru šaujamieroci (pistoli), kuram ir atbilstoša stiprinājuma vītne un stobra kalibrs, piecdesmit četras (54) rūpnieciski izgatavotas 6,35 mm BROWNING 1906.gada parauga patronas, kas saskaņā ar Eksperta atzinumu ir vītņstobra šaujamieroču munīcija, derīgas šaušana un trīs (3) maināmas kārbveida patronu magazīnas, no kurām viena izmantojama 6,35 mm KOROVINA konstrukcijas pistolē ar Nr.50192, divas izmantojamas 6,35mm BROWNING 1906.gada parauga pistolē. Ieguvis fizisku varu pār iegādātajiem šaujamieročiem un to sastāvdaļām un šaujamieroču munīciju /pers. A/ aizgāja no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas un iegādātos šaujamieročus un to sastāvdaļas un šaujamieroču munīciju paslēpa savā dzīvesvietā dzīvoklī /adrese /, Rīgā, tādejādi demonstrējot gribu iegādātos šaujamieročus un to sastāvdaļas, un šaujamieroču munīciju bez attiecīgās atļaujas paturēt sev un izlietot pēc saviem ieskatiem. Iegādātos šaujamieročus un to sastāvdaļas un šaujamieroču munīciju /pers. A/ bez attiecīgas atļaujas glabāja savā dzīvesvietā, dzīvokli /adrese / līdz 2017.gada 12.maijam plkst.17.59, kad sankcionētas kratīšanas laikā viņa dzīvesvietā, to izņēma Valsts policijas amatpersonas.

Ar šādu savu rīcību /pers. A/ bez attiecīgas atļaujas iegādājās un glabāja šaujamieročus un to sastāvdaļas un šaujamieroču munīciju, apdraudot vispārējo drošību un pārkāpjot šaujamieroču un šaujamieroču munīcijas likumīgas aprites kārtību.

Tādejādi ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu kāds paredzēts Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā.

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas protestu ar papildinājumiem iesniedza Organizētās noziedzības un citu nozaru specializētās prokuratūras prokurora p.i. Andrejs Sirmais, lūdzot atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par /pers. A/ noteikto sodu un galīgo sodu, norādot turpmāk minēto.

Tiesa nav pietiekami izvērtējusi /pers. A/ izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, viņa personību, kā arī, nosakot sodu, nav ņēmusi vērā, ka noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdī nebija izciests papildsods – policijas kontrole, par analoģiska noziedzīga nodarījuma izdarīšanu par ko atbildība paredzēta Krimināllikuma 253[1].panta trešajā daļā. Pie apsūdzētā izņemtās psihotropās vielas metamfetamīna daudzums, kas pirmajā gadījumā vairāk kā 42 reizes, bet otrā gadījumā vairāk kā 84 reizes pārsniedz daudzumu, no kura daudzums atzīstams par lielu, kas norāda uz /pers. A/ vērienu un darbību nelikumīgā psihotropo vielu apritē.

Apsūdzētajam noteiktais sods par 2017.gada 26.aprīlī konstatēto noziedzīgo nodarījumu, par ko atbildība paredzēta Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā, ir mazāks nekā sods kādu apsūdzētais saņēma iepriekš, par analoģiska noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, ko noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī nebija izcietis.

Tiesa nepievērsa pietiekamu uzmanību apsūdzētā personību negatīvi raksturojošajām ziņām, nepamatoti uzlaboja apsūdzētā /pers. A/ stāvokli,

nenosakot viņam sodu pēc vairākiem spriedumiem (lietas 7.sējuma 4. – 5., 23. – 25.lapa).

Lūdz /pers. A/ noteikt sodu:

-par 2017.gada 26.aprīlī izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 253[1].panta trešās daļas brīvības atņemšanu uz 9 gadiem, bez mantas konfiskācijas ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem;

-par 2017.gada 12.maijā izdarīto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 253[1].panta trešās daļas brīvības atņemšanu uz 12 gadiem, bez mantas konfiskācijas ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas nosacījumiem sodu /pers. A/ noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības daļēji saskaitot piespriestos sodus un sodu noteikt brīvības atņemšanu uz 17 gadiem, bez mantas konfiskācijas ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta nosacījumiem sodu /pers. A/ noteikt pēc vairākiem spriedumiem daļēji saskaitot piespriesto sodu un sodu, kas nav izciests pēc 2011.gada 11.jūnija LR Augstākās tiesas sprieduma un galīgo sodu noteikt brīvības atņemšana uz 17 gadiem un 3 mēnešiem, bez mantas konfiskācijas ar probācijas uzraudzību uz 3 gadiem.

[4] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētais /pers. A/, jo nav izdarījis Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus.

Apsūdzētais vērtē pierādījumus un norāda, ka lietā nav pierādījumu, kas apstiprina viņa vainu narkotiku realizācijā. Pirmās instances tiesa pieļāva Kriminālprocesa likuma pārkāpumus. Lūdz viņu attaisnot apsūdzībā par narkotisko vielu realizāciju.

Lūdz ņemt vērā, ka viņš ieguva metinātāja kvalifikāciju, kā arī ņemt vērā veselības stāvokli, kuru apliecinošiem dokumentiem jābūt lietā.

Viņa aizstāvību realizēs Ilona Bulgakova.

Tiesas notiesājošs spriedums ir pamatots tikai uz liecinieka /pers. B/ liecībām, neapstiprinot liecinieka liecības ar citiem pierādījumiem. Liecinieks viņu aprunā, lai mazinātu lieciniekam piespriesto sodu citā krimināllietā. Arī agrāk liecinieks ir apmelojis citu personu – /pers. C/ –, kuru lūdz nopratināt apelācijas instances tiesā videokonferences režīmā.

Lūdz pārbaudīt Tiesu informācijas sistēmā kriminālprocesā Nr.11519010516 ziņas par /pers. B/ notiesāšanu ar reālu brīvības atņemšanu, taču neskatoties uz to, atrodas brīvībā. Pirmās instances tiesa noraidīja lūgumu par šo ziņu pārbaudi.

Lūdz pieprasīt tiesai sniegt informāciju vai kriminālprocesā Nr.11519010516 /pers. B/ apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas ir ziņas, kas apliecina sadarbības faktu, vai pierādījumu tam, ka /pers. B/ liecību sniegšana kriminālprocesā Nr.11519004917 izraisīja viņam labvēlīgākas sekas, tas ir, soda mīkstināšanu, vai viņa stāvokļa uzlabošanu kriminālprocesā Nr.11519010516, vai tāds lūgums tika izteikts (lietas 7.sējuma 47. – 55., 57. – 59.lapa).

[5] Par pirmās instances tiesas spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza apsūdzētā /pers. A/ aizstāve Ilona Bulgakova, lūdzot atcelt pirmās instances tiesas spriedumu un /pers. A/ attaisnot par viņam inkriminētajiem diviem noziedzīgajiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas, pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas, atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par apsūdzētajam noteikto sodu par katru noziedzīgu nodarījumu, kā arī daļā par galīgā soda noteikšanu, atcelt spriedumu par procesuālo izdevumu 7000 EUR (septiņi tūkstoši *euro*) piedziņu no apsūdzētā par labu Valsts policijai, par naudas līdzekļu 352,62 EUR (trīs simti piecdesmit divi *euro* 62 centi) atzīšanu par noziedzīgi iegūtu mantu un ieskaitīšanu valsts budžetā, apsūdzētajam piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – saistībā ar viņa veselības stāvokli (aktuālie dati tiks iesniegti tiesas sēdē) (lietas 7.sējuma 7. – 19., 20.lapa).

Sūdzības iesniedzēja norāda turpmāk minēto.

[5.1] Saistībā ar pierādījumiem lietā.

Citē pirmās instances tiesas spriedumu, analizē un vērtē pierādījumus, norāda, ka pierādījumi lietā un spriedumā izklāstītais neapstiprina /pers. A/ vainu. Kriminālprocess uzsākts pretēji Kriminālprocesa likuma 370.panta pirmajā un otrajā daļā noteiktajam. Pirmās instances tiesa atstāja bez ievērības un neizteica viedokli par aizstāvības argumentiem.

[5.2] Saistībā ar soda noteikšanu un apsūdzētā personību.

Spriedumu motīvu daļā nav analizēts jautājums par apsūdzētajam piemērotā pamatsoda – brīvības atņemšanas – apmēra izvēli. Nav saprotams, vai tiesa ņēma vērā apstākli, ka apsūdzētais pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas daļēji atzina vainu.

Pirmās instances tiesas spriedumā nav ņemts vērā vai analizēts jautājums, par to, vai apsūdzētais pēc iepriekšējā tiesas sprieduma pamatsodu ir izcietis, vai noziedzīgais nodarījums ir inkriminēts papildsoda vai pamatsoda izciešanas laikā, kā arī nav analizēts, kāds neizciestā soda termiņš apsūdzētajam 2017.gada 12.maijā palika pēc iepriekšējā sprieduma.

Nepiekrīt spriedumā norādītajam apstāklim, ka apsūdzētā smagā saslimšana neietekmē apsūdzētā atbildību, ņemot vērā, ka Krimināllikuma 46.pants paredz arī apsūdzētā personības novērtējumu.

Cietumā apsūdzētajam konstatēta smaga saslimšana, bet atrodoties cietumā, ārstniecības pakalpojumi ir nepieejamāki. Jautājuma izlemšanai par prognozējamo invaliditāti nepieciešama speciālista (imunologa, hematologa) iesaiste, kas arī ir apgrūtinoša. Normatīvais regulējums par ārstniecības pieejamību ieslodzītajam praksē darbojas neefektīvi, jo tam ir deklaratīvs raksturs.

[5.2.1] Ņemot vērā apsūdzētā smago saslimšanu [5.2], kā viņa personību raksturojušās ziņas lūdz grozīt apcietinājumu uz citu, tiesību mazāk ierobežojošu drošības līdzekli.

[5.3] Saistībā ar procesuālo izdevumu piedziņu no apsūdzētā.

7000 EUR ir piedzīti nepamatoti, jo tie nav procesuālie izdevumi, pirmās instances tiesas sniegtajai argumentācijai nepiekrīt, jo par piedziņas pamatojumu nevar kalpot Valsts policijas augstas amatpersonas iesniegums, adresēts izmeklētājam un arguments, ka naudas līdzekļi nav atgūti, tādēļ piedzenami Valsts policijas struktūrvienībai, kas veikusi speciālo izmeklēšanas eksperimentu. Spriedums šajā daļā ir atceļams.

[5.4] Saistībā ar arhīva lietā esošajām ziņām un pierādījumiem.

Citē un vērtē ziņas no arhīva lietas, kas pievienoti krimināllietai. Lūdz ņemt vērā, ka 2019.gada 23.aprīļa tiesas sēdē pārbaudīto disku (kopā 8 diski, ar nosaukumiem 120517 video mežs RPP /pers. D/, ar numuriem 16274, 16271, 16272, 16269, 16270, 16272, 16269) saturs nesatur izmeklēšanai svarīgas ziņas, kā tas norādīts papildus apskates protokolā, bet prokuratūra šos diskus un to saturu mēģina izmantot pret /pers. A/. Netiek izdalīts, kurā tieši DVD vai CD diskā ir /pers. A/ vainu apstiprinošie pierādījumi. Vismaz astoņos diskos, kuru esamību pamatlietas materiālos pārbaudīja tiesa 2019.gada 23.aprīlī tiesas sēdē, izmeklēšanai nozīmīga informācija netika konstatēta, kā tas norādīts lietā esošajā 2017.gada 7.decembra papildus apskates protokolā.

Liecinieks/pers. D/ tiesas sēdē liecināja, ka nav redzējis narkotisko vielu nodošanas faktu, proti, pretēji 2017.gada 12.maija ziņojumā norādītajam.

[5.5] Lūdz apelācijas instances tiesā pārbaudīt turpmāk minētos pierādījumus.

a) pārskatu par speciālās izmeklēšanas darbības – noziedzīgas darbības kontrole – veikšanu (lietas 1.sējuma 53.lapa.);

b) izņemšanas protokolu (uz šosejas A9) (lietas 1.sējumā 115.lapa);

c) Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes priekšnieka iesniegumus (lietas 5.sējuma 141. – 142.lapa), pārbaudot

iesniegumu adresātu, tiesas protokolu, kurā ir fiksēts attiecīgs apsūdzības lūgums pievienot lietas materiāliem minētos iesniegumus un to pamatojums;

d) 2017.gada 26.maija lēmumu par aresta uzlikšanu mantai (lietas 3.sējuma 112.lapa); kratīšanas protokolu, ar kuru izņemta naudas summa 352,62 EUR;

e) 2018.gada 2.novembra lēmumu par administratīvās lietvedības izbeigšanu Nr.1418,

f) pirmās instances tiesas sēžu protokolus (tos nenolasot), tai skaitā protokolus par tiesas sēžu atlikšanu un 2019.gada 22.marta tiesas sēdes protokolu daļā par tiesas nozīmēto nākamo tiesas sēdi;

g) lietas 1. – 4.sējumos lietās esošu dokumentu sarakstus (kāda amatpersona un kad sagatavoja šos sarakstus);

h) apsūdzētā /pers. A/ personību raksturojošus datus – par veselību, iepriekšējo sodāmību, raksturojumus.

[6] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu un aizstāves apelācijas sūdzību uzturēja pilnībā un liecināja turpmāk minēto.

Viņa veselības stāvoklis ir vidējs. Lieto medikamentus katru dienu. Šodien jūtas ne visai labi, sāp galva un lauž kaulus, gulēja tikai piecas stundas. Šobrīd veselības stāvoklis atļauj piedalīties tiesas sēdē.

Lūdz ņemt vērā, ka lietas materiālos ir liecinieka /pers. B/ liecības par to, ka viņš (apsūdzētais) personu grupā ar /pers. E/ nodarbojas ar psihotropo vielu iegādi, glabāšanu un realizāciju. Savukārt pirmās instances tiesā liecinieks liecināja, ka /pers. E/ nepazīst. Tas, ka liecinieks sniedz atšķirīgas liecības nepārprotami liecina, ka /pers. B/ sniedz nepatiesas liecības un pirmās instances tiesa to neņēma vērā, tāpat kā daudz ko citu. Liecinieka liecību dēļ /pers. E/ bija aizturēts un atradās apcietinājumā 4 mēnešus ne par ko.

Liecinieks/pers. B/ aprunāja /pers. E/, lai mazinātu savu sodu par narkotiskās vielas realizāciju. /pers. B/ palīdzēja sniegt tādas liecības, kas nozīmē, ka kriminālieta tika safabricēta. Arī viņu (apsūdzēto) /pers. B/ aprunā savu mērķu dēļ. Visa lieta ir balstīta uz /pers. B/ liecībām un citu apstiprinājumu tam nav un arī nevar būt, jo inkriminētos noziedzīgos nodarījumus nav veicis.

Lietas materiālos esošās ekspertīzes norāda, ka viņš nav saistīts ar narkotisko vielu iegādi, glabāšanu un realizāciju. Par narkotikām melnajos maisos uzzināja tikai izlasot lietas materiālus, pats tos pat neredzēja. Līdz ar to uz maisiem nevar būt viņa pēdas, ko apstiprina ekspertīzes atzinums. Tāpat ekspertīze konstatēja, ka uz viņa rokām nav narkotiskās vielas pēdas, kas nozīmē, ka viņš tos nav aizticis.

Liecinieks/pers. B/ liecināja, ka iedeva naudu un viņš (apsūdzētais) to pārskaitīja. No lietas materiāliem redzams, ka nauda bija apstrādāta ar speciālo vielu, taču ekspertīzē konstatēts, ka uz viņa rokām nav atrastas šīs vielas pēdas.

Lietas materiālos ir daudzi telefonu numuri, taču pie viņa tie netika izņemti, balss ekspertīze netika veikta. Visam ir jābūt pierādītam ar faktiem. Visas šaubas pretēji nevainīguma prezumpcijai tika tulkotas nevis viņam par labu, bet gan par labu apsūdzībai.

Viņš nav saistīts ar narkotiku iegādi, glabāšanu un realizāciju, bet vienkārši dažas reizes veda /pers. B/ aiz pilsētas pēc viņa (/pers. B/) lūguma.

Lūdz viņu attaisnot, bet par Krimināllikuma 233.pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu lūdz aprobežoties ar jau izciesto sodu, jo jau vairāk kā divus gadus atrodas apcietinājumā (lietas 7.sējuma 85. – 86.lapa, 91. – 95., 96.lapa).

[7] Apelācijas instances tiesas sēdē prokurors Andrejs Sirmais apelācijas protestu uzturēja pilnībā ar tajā norādītajiem argumentiem. Apsūdzētā/pers. A/ un viņa aizstāves apelācijas sūdzības atzina par nepamatotām un noraidāmām, sniedza pretargumentus.

Prokurors norādīja, ka kriminālprocesā iegūtās ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā, nevis vienu no otras atrauti, kā to dara aizstāve.

Ekspertīzēs ir noteikts, ka realizētā viela ir psihotropā viela un noteikts tās daudzums. Telefonu sarunu pārskats pats par sevi aizstāvības ieskatā neko nepierāda. Taču vērtējot to kopsakarā ar citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem un /pers. B/ liecībām, tie satur pietiekamas ziņas par faktiem, kas norāda uz /pers. A/ vainu.

Krimināllietā nav konstatēti tādi tieši vai netieši fakti, kas norādītu, ka /pers. B/ ir ieinteresēts sniegt nepatiesas liecības pret /pers. A/, veikt nesankcionētas darbības. Tieši otrādi, no krimināllietas materiāliem ir redzams, ka /pers. B/ ir vērsies policijā, sniedzis policijas amatpersonai viņa rīcībā esošās ziņas. Policijas amatpersona šīs ziņas izvērtēja, uzsāka kriminālprocesu, veica virkni izmeklēšanas darbību, speciālo izmeklēšanas darbību, kuras akceptēja arī izmeklēšanas tiesnesis. Šis izmeklēšanas darbības apstiprināja /pers. B/ sniegtās ziņas un, veicot tālāku izmeklēšanu, policijas darbinieki aizturēja /pers. A/.

/pers. A/ norāda, ka uz viņa (/pers. A/) rokām nebija konstatēta ķīmiskā viela, ar kuru tika iezīmēta nauda, taču visa nauda nebija iezīmēta. Pēdu neesamība vēl nenorāda, ka nav veiktas šīs darbības.

Viņam nav šaubu, ka speciālās izmeklēšanas darbību pārskatos ir norādītas /pers. A/ darbības, par kurām liecināja /pers. B/.

Nav šaubu par to, ka /pers. B/ vairākkārt tikās ar /pers. A/, vienojās par apstākļiem, kā tiks realizētas narkotiskās vielas, vairākkārt sazinājās savā starpā, nevarot realizēt savu nodomu uzreiz, to atlika uz vēlāku laiku un vēlāk to arī realizēja.

Šī kriminālprocesa mērķis nav noskaidrot liecinieka godaprātu. Neviens neapšauba to, ka /pers. B/ kādreiz bija iesaistīts narkotisko vielu nelikumīgajā apritē, bet vai tas pierāda viņa negodprātību.

Aizstāvība norāda, ka nav veikta telefonsarunu veicošo personu identifikācija, netieši norādot, ka nav veikta fonoskopiskā ekspertīze, taču saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 382.pantu procesa virzītājs ir tā persona, kas izvēlās, kādas procesuālās darbības veikt un kādas neveikt. Nedz procesa virzītājam, nedz arī tālāk kriminālvajāšanā nevienam neradās šaubas, ka viens no runātājiem ir /pers. A/. Turklāt ne pirmstiesas procesā, ne tiesas izmeklēšanas laikā /pers. A/ nepieteica lūgumu par skaņu ekspertīzes veikšanu.

Lūdz ņemt vērā, ka apelācijas protestā ir kļūda un Augstākās tiesas spriedumus ir 8.jūnija, nevis 11.jūnija, kā norādīts protestā. Līdz ar to galīgo sodu lūdz noteikt pēc šī sprieduma.

Lūdz apelācijas sūdzības noraidīt, bet apelācijas protestu apmierināt (lietas 7.sējuma 85. – 86.lapa, 96.lapa).

[8] Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētā /pers. A/ aizstāve Ilona Bulgakova iesniegtās apelācijas sūdzības uzturēja pilnībā ar tajos norādītajiem argumentiem. Prokurora protestu atzina par nepamatotu.

Akcentēja, ka narkotiskā viela netika izņemta no apsūdzētā /pers. A/ un arī no /pers. B/, bet tā tika izņemta vienu reizi uz šosejas. Izņemšanas protokolos nefigurē /pers. A/ vārds, līdz ar to viņš vispār nav saistīts ar narkotisko vielu. Prokurors nepamatoti protesta papildinājumos norāda, ka tiesa nav vērtējusi pie apsūdzētā izņemtā metamfetamīna daudzumu. Viela izņemta no vietas, uz kuru norādīja /pers. B/, viela izņemta uz šosejas vienu reizi nenoskaidrotā vietā, otro reizi piesaistīta pie konkrēta objekta.

Sākotnēji process bija par narkotiskās vielas realizāciju personu grupā, bet vēlāk šīs ziņas neapstiprinājās un persona – /pers. E/ – vispār izvadīts no procesa. /pers.E/ piesaisti noziegumam pamatā bija liecinieka /pers. B/ liecības, kuru ticamība ir apšaubāma. Liecinieku/pers. B/ nevar uzskatīt par parastu liecinieku, kas izriet no lietas materiāliem. Nav veikta telefonsarunu veicošo personu identifikācija.

Lietas 1.sējuma 109.lapā ir eksperta izziņa, ka naudas zīmes bija apstrādātas ar vielu, bet šīs ziņas nepierāda apsūdzētā vainu.

Lūdza tiesu vērtēt vai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.pantu pastāv pamats uzskatīt piedzīto naudas summu par procesuālajiem izdevumiem, ņemot vērā, ka procesuālo izdevumu piedziņa ir pamatota ar policijas iekšējo saraksti, nevis ar pierādījumiem.

Lūdza ņemt vērā aizstāvības argumentus un apelācijas sūdzības apmierināt, bet prokurora protestu un papildinājumus noraidīt (lietas 7.sējuma 85. – 86.lapa, 96.lapa).

Motīvu daļa

[9] Tiesas kolēģija atzīst, ka prokurora protests ir apmierināms, bet apelācijas sūdzības noraidāmas. Pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. A/ noteikto sodu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (izdarīts 2017.gada 26.aprīlī), par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (izdarīts 2017.gada 12.maijā) un sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības un taisāms jauns spriedums, kā arī nosakāms galīgais sods pēc vairākiem spriedumiem, bet pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

[10] Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa tiesiski un pamatoti izlēma rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem un citiem izņemtajiem priekšmetiem, soda izciešanas sākumu un brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitāmo laiku.

Tiesas kolēģija šajās daļā pirmās instances tiesas spriedumu nevērtēs, jo tas nav pārsūdzēts.

[11] Tiesas kolēģija vērtē apsūdzētā [4] un viņa aizstāves [5] apelācijas sūdzībās norādītos argumentus un konstatē turpmāk minēto.

[11.1] Saistībā ar pierādījumiem lietā inkriminētajā apsūdzībā par diviem noziedzīgiem nodarījumiem, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā.

[11.1.1] Aizstāve norāda, ka apskates vietā (lietas 1.sējuma 10. – 11.lapa) tika veikta vien konstatācija ar satura izvilkumu par personas vārdā /pers. A/ un abonementa numura fiksāciju, nevis apskate atbilstoši Kriminālprocesa likuma 159.panta pirmajai daļai. Ar opcijas – kontakti – apskati ir nevis apskatīts apskates objekts – tālrunis "Samsung" –, bet tā saturā esošās ziņas, turklāt izlases veidā. Turklāt protokolā ir norādītas ziņas, kas neatbilst liecinieka /pers. B/ pratināšanas protokolā fiksētajam attiecībā uz tālruni, konkrēti, apskates protokolā ir ziņas, ka mobilais telefons pēc apskates tiek nodots procesa virzītājam, nevis lieciniekam /pers. B/ (kā norādīts viņa pratināšanas protokolā).

Tiesas kolēģija konstatē, ka tumšas krasas mobilā telefona "Samsung" apskate (lietas 1.sējuma 10. – 11.lapa) veikta atbilstoši Kriminālprocesa likuma prasībām. Tiesas kolēģija konstatē, ka apskates laikā izmeklēšanas darbības veicējs konstatēja un fiksēja, ka telefonā ir saglabāts kontakts ar nosaukumu "Сepre? B??" abonementa numurs /numurs/, kas apstiprina liecinieka /pers. B/ liecības.

Tāpat tiesas kolēģija nekonstatē aizstāves norādītās pretrunas apskates protokolā (lietas 1.sējuma 10. – 11.lapa), kurā fiksēts, ka mobilais telefons pēc apskates tiek nodots procesa virzītājam un liecinieka /pers. B/ nopratināšanas protokolā (lietas 1.sējuma 9.lapa), kurā norādīts, ka liecinieks labprātīgi izsniedz savu mobilo telefonu apskates veikšanai, pēc kā saņems savu mobilo telefonu atpakaļ. Liecinieka nopratināšanas protokolā nav norādīts, kādā tieši veidā viņš saņems telefonu no Valsts policijas darbiniekiem. Līdz ar to aizstāves argumenti ir nepamatoti.

[11.1.2] Aizstāve norāda, ka spriedumā ir norāde uz uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām, kurā fiksēts, ka /pers. B/ iepriekš bija iegādājies psihotropās vielas no apsūdzētā, neliecina par /pers. A/ vainu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos 2017.gada 26.aprīlī un 2017.gada 12.maijā.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa norādīja, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētajos noziedzīgos nodarījumos, kas paredzēta Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā, 233.panta otrajā daļā ir pierādīta pilnībā cita starpā ar ziņām par faktiem, kas fiksētas protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām un tam pievienotajā pielikumā, no kura redzams, ka 2017.gada 12.aprīlī liecinieks /pers. B/ uzaicināts norādīt uz uzrādītām fotogrāfijām to personu, par kuru viņš deva liecību un norādīja uz foto Nr.1 (/pers. A/) un liecināja, ka tieši šis ir vīrietis par kuru ir liecinājis iepriekš kā par Sergeju. No policijas darbiniekiem noskaidroja, ka viņa atpazītā persona ir /pers. A/. /pers. A/ atpazina pēc kopēja sejas veidola, tajā skaitā pēc matiem. Tieši no /pers. A/ iepriekš bija iegādājies psihotropās vielas (lietas 1.sējuma lietas 12. – 13.lapa).

Tiesas kolēģija konstatē, ka ziņas par faktiem, kas fiksētas protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 131.pantu atzīstamas par liecību un ir pārbaudāmi kārtībā, kāda likumā paredzēta liecību pārbaudei.

Kriminālprocesa likuma 449.panta otrajā daļā noteikts, ka tiesas sēdē personas sniedz liecības mutvārdos. Liecību nolasīšanas vai atskaņošanas kritēriji noteikti Kriminālprocesa likuma 501.pantā (*sk. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2015.gada 10.februāra lēmumu lietā Nr.SKK –5/2015 (Krimināllieta Nr.11280049211))*.

Pirmās instances tiesa, nopratinot liecinieku /pers. B/ nepārbaudīja protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām snigtās liecības saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta noteiktajiem kritērijiem. Līdz ar to protokolā fiksētas ziņas nepamatoti tika norādītas un vērtētas pirmās instances tiesas spriedumā.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka ziņas, kas fiksētas protokolā par uzrādīšanu atpazīšanai pēc fotogrāfijām ir izslēdzamas no pierādījumiem, taču, ņemot vērā, ka liecinieks /pers. B/ vairākkārt sniedza liecības par to, ka psihotropo vielu iegādājās tieši no apsūdzētā /pers. A/, iepriekš minētā pierādījuma izslēgšana neietekmē pirmās instances tiesas secinājumus, ka divu noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā, sastāva esība ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

[11.1.3] Aizstāve norāda, ka pirmās instances spriedumā ir atsauce uz ziņām, kas fiksētas 2017.gada 26.oktobra pārskatā par speciālo izmeklēšanas darbību – noziedzīgas darbības kontroli. Tālāk seko citas izmeklēšanas darbības – speciāla izmeklēšanas eksperimenta apraksts. 2017.gada 27.aprīlī veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments, radot personas ikdienas darbībām raksturīgo situāciju un apstākļus (lietas 1.sējuma 53.lapa). Uz šo pierādījumu atsaucas tiesa, kaut gan tas ir pārskats par noziedzīgas darbības kontroli, kurā ir aprakstīta citas izmeklēšanas darbības – speciālā izmeklēšanas eksperimenta (2017.gada 27.aprīlī, 2017.gada 9.maijā) norise. Pārskats rakstīts sešus mēnešus vēlāk, skaitot no pārskatā aprakstītā 2017.gada 27.aprīļa. Spriedumā nav izvērtēta speciāla izmeklēšanas eksperimenta veikšanas un noformēšanas procesuālās kārībās ievērošana. Pārskatā par speciālo izmeklēšanas eksperimentu trūkst norādes uz minētās darbības veikšanas tiesiskajiem pamatiem, nav norādīts cikos un kur tieši 2017.gada 27.aprīlī un 2017.gada 9.maijā tika veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments, nav nevienas atsauces uz Kriminālprocesa likuma normām. Sakarā ar to, aizstāvībai ir šaubas par minēto darbību – speciālā izmeklēšanas eksperimenta (2017.gada 27.aprīlī, 2017.gada 9.maijā) – izdarīšanas un procesuālās nostiprināšanas leģitimitāti.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 227.panta trešo daļu ja noziedzīgās darbības kontroles nolūkā jāveic citas speciālās izmeklēšanas darbības, atļauja to veikšanai jāsaņem vispārējā kārtībā.

Tiesas kolēģija konstatē, ka ar izmeklēšanas tiesneses 2017.gada 21.aprīļa lēmumu kriminālprocesā Nr.11519004917 atļauts veikt speciālo izmeklēšanas darbību – speciālo izmeklēšanas eksperimentu – attiecībā pret /pers. A/, vai citu personu, kas darbojas viņa uzdevumā, saskaņā ar izstrādātu plānu, par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veicēju nozīmējot liecinieku /pers. B/, uz laiku 30 dienas no lēmuma pieņemšanas dienas, tas ir, no 2017.gada 21.aprīļa līdz 2017.gada 20.maijam (lietas 1.sējuma 64.lapa).

Ar izmeklēšanas tiesneses 2017.gada 21.aprīļa lēmumu atļauts veikt speciālo izmeklēšanas darbību – noziedzīgas darbības kontroli – kriminālprocesā Nr.11519004917, uz 30 dienām laika perioda no 2017.gada 21.aprīļa līdz 2017.gada 20.maijam, saistībā ar /pers. A/ darbībām (lietas 1.sējuma 52.lapa).

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija secina, ka izmeklēšanas tiesneša atļauja bija saņemta arī speciāla izmeklēšanas eksperimenta veikšanai. Līdz ar to apstāklis, ka pārskatā par speciālās izmeklēšanas darbības – noziedzīgas darbības kontrole – veikšanu ir norādītas arī speciālās izmeklēšanas darbības

– speciālais izmeklēšanas eksperimenta – norise, nedod pamatu apšaubīt speciālā izmeklēšanas eksperimenta izdarīšanas un procesuālās nostiprināšanas leģitimitāti.

Apstāklis, ka pārskatā par speciālo izmeklēšanas darbību nav norādes uz minētās darbības veikšanas tiesiskajiem pamatiem, nav norādīts cikos un kur tieši 2017.gada 27.aprīlī un 2017.gada 9.maijā tika veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments, nav nevienas atsauces uz Kriminālprocesa likuma normām, neietekmē iegūto ziņu patiesumu un to ticamību apstiprina pārējās procesā iegūtās ziņas. Tiesas kolēģija nekonstatē normatīvā regulējuma pārkāpumus.

[11.1.4] Vērtējot ziņas par faktiem, kas fiksētas speciālās izmeklēšanas darbības – personas novērošana un izsekošana – pārskatā (lietas 1.sējuma 56.lapa), tiesas kolēģija secina, ka pārskatā ir fiksēta apsūdzētā /pers. A/ pārvietošanās no 2017.gada 24. līdz 26.aprīlim un satur ziņas par viņa darbībām inkriminētajā apsūdzībā [2.1] norādītājā periodā.

[11.1.5] Aizstāve norāda, ka 2017.gada 22.maija pārskatā par speciālo izmeklēšanas darbību – sakaru līdzekļu kontroles – gaitu mobilajam tālrunim /numurs/, kuru izmanto /pers. A/ (lietas 1.sējuma 59.lapa) ir atspoguļotas 2017.gada 21.aprīļa sarunas – zvanīja liecinieks /pers. B/ (divas reizes). Pārskata sniedzējs norāda, ka frāze, ka nekā neesot, iespējams, šifrēti nozīmēja, ka pašlaik viņam nav narkotisko/psihotropo vielu, bet vēlmi tikties Rīgas centrā pēc 20 minūtēm traktē, ka /pers. B/ gatavs iegādāties jaunu narkotisko vielu daudzumu.

Aizstāve norāda, ka nav norādīts un arī nav pierādīts, vai šīs frāzes tāpat saprata arī /pers. A/, jo minēto frāžu interpretācija ir policijas darbinieka pieņēmums, nevis pierādījums. Tāpat šajā pārskatā ir norāde uz apsūdzētā zvaniem /pers. F/. Frāze – vai varēs atstāt priekš viņa kaut ko vēl – kā tās būtu narkotikas – ir tikai pieņēmumi, nevis lietā apstiprinātās ziņas. Aizstāves ieskatā, ziņas, kas ir fiksētas CD matricās ar ierakstu 2017.gada 12.decembra apskates protokolā (lietas 1.sējuma 60. – 61.lapa), nesatur pierādījumus par /pers. A/ vainu.

Tiesas kolēģija, vērtējot pārskatā par speciālo izmeklēšanas darbību — sakaru līdzekļu kontroles – gaitu (lietas 1.sējuma 59.lapa) un apskates protokolā (lietas 1.sējuma 60. – 61.lapa) fiksētās ziņas, secina, ka tās apstiprina /pers. B/ liecības par saziņu ar /pers. A/. Līdz ar to aizstāves argumenti, ka pārskatā nav tieši norādīts, ka personas tieši runā par psihotropo vielu, to nenosaucot, nedod pamatu uzskatīt, ka pārskatā fiksētais ir tikai pieņēmumi, nevis lietā apstiprinātās ziņas.

Turklāt, tiesas kolēģija atzīst, ka personas, kas iesaistītās narkotisko/psihotropo vielu realizācijā ievēro lielu piesardzību un konspirāciju, ko apstiprina arī liecinieka /pers. B/ liecības, ka /pers. A/ vairākkārt mainīja telefona numurus, kurus izmanto saziņai ar vielas pircēju. Līdz ar to apstāklis, ka telefonsarunā netika konkrēti pateikts, ka /pers. A/ pašlaik nav psihotropas vielas, nedod pamatu atzīt, ka pārskatā fiksētās ziņas ir tikai pieņēmumi.

Tāpat apstāklis, ka pārskatā ir ziņas par /pers. A/ sarunām ar /pers. F/, neizslēdz apsūdzētā vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas [2.1].

[11.1.6] Aizstāve norāda, ka 2017.gada 27.aprīļa pārskatā par speciālās izmeklēšanas darbības – speciālā izmeklēšanas eksperimenta – veikšanu un tam pievienoto pielikumu (lietas 1.sējuma 68. – 72.lapa) norādīts, ka speciālais izmeklēšanas eksperiments veikts, pamatojoties uz izmeklēšanas tiesneša 2017.gada 21.aprīļa lēmumu (lietas 1.sējuma 64.lapa). Taču tam nav pievienots audio vai/un video ieraksts. Nav arī ziņu, ka liecinieks /pers. B/ būtu policijas darbinieks, kuram būtu uzdots veikt speciālo izmeklēšanas eksperimentu. Neviena persona (izņemot paša /pers. B/ apgalvojumu) nav redzējusi naudas nodošanas faktu apsūdzētajam /pers. A/. /pers. B/ uzņemtajos fotoattēlos nav atspoguļots apsūdzētais (foto tabula lietas 1.sējuma 72.lapa). Līdz ar to kritiski vērtējamas speciālā izmeklēšanas eksperimenta pārskatā norādītās ziņas.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pārskatā norādītās ziņas apstiprinās ar liecinieka /pers. B/ liecībām, līdz ar to ir ticamas. Apstāklis, ka /pers. B/ nav policijas darbinieks un neviena cita persona nav redzējusi naudas nodošanas faktu un pārskatam pievienotajos fotoattēlos nav redzams apsūdzētais nedod pamatu apšaubīt speciālā izmeklēšanas eksperimenta pārskatā norādītās ziņas, kas apstiprinās ar liecinieka /pers. B/ liecībām un apskates protokolā (lietas 1.sējuma 73. – 74., 75. – 78.lapa) fiksētājam ziņām ar sarunu atreferējumu. Tas, ka pārskatam (lietas 1.sējuma 68. – 72.lapa) nav pievienots audio vai video ieraksts, nedod pamatu apšaubīt apskates protokolā (lietas 1.sējuma 73. – 74., 75. – 78.lapa) un pārskatā fiksēto, jo no pārskata izriet, ka liecinieks bija aprīkots ar speciāliem tehniskajiem līdzekļiem un savukārt apskates protokolā ir fiksēts pārskatā norādīto sarunu atreferējums.

[11.1.7] Aizstāve norāda, ka spriedumā ir atsauce uz ziņām par faktiem, kas fiksētas 2017.gada 13.maija pārskatā par speciālo izmeklēšanas darbību – speciālais izmeklēšanas eksperiments un tam pievienotajā pielikumā (lietas 1.sējuma 110. – 113.lapa). Pārskatam pievienota foto tabula ar grāvja attēlu, kurā atrasts sainis. Pretēji Kriminālprocesa likuma 225.panta ceturtajā daļā noteiktajam, netika rakstīts protokols, bet pārskats. Tādējādi speciālā izmeklēšanas eksperimenta fiksācija pārskata veidā apliecina to, ka darbība nav noslēgusies ar personas (šajā gadījumā – /pers. A/) darbības atklātu fiksēšanu. Sakarā ar to, iecere fiksēt apsūdzētā darbības, neizdevās vai arī netika realizēta, pretēji Kriminālprocesa likuma 225.panta ceturtās daļas prasībām.

Kriminālprocesa likuma 225.panta ceturtā daļa noteic, ja speciālais izmeklēšanas eksperiments noslēdzas ar personas noziedzīgas darbības atklātu fiksēšanu, par to raksta protokolu pārbaudāmās personas klātbūtnē.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pārskatā par speciālā izmeklēšanas eksperimenta veikšanu (lietas 1.sējuma 111.lapa) norādīts, ka ap plkst.16.55 transportlīdzeklis, kuru vadīja /pers. A/ apstājās A9 ceļa 20 km pie ceļa norādes 20 kilometrs, no transportlīdzekļa izkāpa /pers. B/, savukārt /pers. A/ apgriezās braukšanai pretējā virzienā un devās atpakaļ pa to pašu maršrutu, pēc kā /pers. B/ deva iepriekš ar policijas darbiniekiem atrunāto zīmi, ka ir notikusi narkotisko vielu realizācija un narkotiskās vielas ir pie /pers. B/. Tika pieņemts lēmums par /pers. A/ aizturēšanu un /adrese/ plkst.17.59 sadarbībā ar Ceļu policijas darbiniekiem tika apturēts /pers. A/ vadītais transportlīdzeklis un ar Speciālo uzdevumu vienības "Omega" darbinieku palīdzību /pers. A/ tika aizturēts. Līdz ar to speciālais izmeklēšanas eksperiments tika pabeigts. Faktu, ka /pers. A/ tika aizturēts apstiprina aizturēšanas protokolā fiksētās ziņas (lietas 3.sējuma 1.lapa).

Ņemot vērā, ka nenotika personas (/pers. A/) noziedzīgu darbību atklāta fiksēšana un /pers. A/ no notikuma vietas aizbrauca, policijas darbiniekiem nebija pamata rakstīt protokolu. Līdz ar to tiesas kolēģija nekonstatē normatīvā regulējuma pārkāpumu.

[11.1.8] Aizstāve norāda, ka ziņas par faktiem, kas norādītas mobilā telefona "Samsung" apskates protokolā (lietas 1.sējuma 10. – 11.lapa), naudaszīmju 2017.gada 21.aprīļa un 2017.gada 10.maija apskates protokolos un tam pievienotajos pielikumos (lietas 1.sējuma 65. – 67.lapa, 96. – 107.lapa), melna polimēra materiāla maisa, kurā atrodas caurspīdīgs iepakojums ar pulverveida vielu, izņemšanas protokolā, kā arī maisa apskates protokolā (lietas 1.sējuma 80.lapa, 81. – 85.lapa), uz šosejas A9 izņemtā maisa 2017.gada 12.maija apskates protokolā (lietas 1.sējuma 115., 116. – 118.lapa), 2017.gada 13.maija eksperta atzinumā Nr.1704717 par primārās narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes veikšanu (lietas 1.sējuma 120. – 121.lapa), 2017.gada 25.maija eksperta atzinumā Nr.1704804 par papildus narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes veikšanu (lietas 1.sējuma 123. – 124.lapa), 2017.gada 13.maija kratīšanas laikā /adrese/.dzīvoklī, kur tika izņemti svari (lietas 3.sējuma 96. – 98.lapa) CD matricās ar ierakstu 2017.gada 10.oktobra apskates protokolā (lietas 1.sējuma 73. – 78.lapa) un tajā atspoguļotas sarunas, ar kuriem pirmās instances tiesa pamato savu secinājumu, nesatur pierādījumus par /pers. A/ vainu.

Tāpat aizstāve norāda, ka ziņām par faktiem, kas fiksētas 2017.gada 23.maija Eksperta atzinumā Nr.1704292 par papildus narkotisko un psihotropo vielu ekspertīzes veikšanu (lietas 1.sējuma 90. – 91.lapa), kurā konstatēts, ka iesniegtās vielas satur 17% jeb 84,302 g metamfetamīna, nav konstatēta saistība ar apsūdzēto /pers. A/.

Aizstāve arī norāda, ka spriedumā nav analizēts un nav argumentēts, kādā veidā apstrādātas naudaszīmes 2000 *euro* vērtībā (lietas 1.sējuma 109.lapa) pierāda /pers. A/ vainu.

Tiesas kolēģija konstatē, ka saskaņā ar Krimināprocesa likuma 128.panta trešo daļu nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem. Savukārt minētā panta otrā daļa noteic, ka to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tiesas kolēģija secina, ka aizstāve nepamatoti vērtē pierādījumos fiksētās ziņas atrauti vienu no otras, kā to pamatoti norāda prokurors.

Tiesas kolēģija atzīst, ka iepriekš norādītajos pierādījumos fiksētās ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā apstiprina liecinieka /pers. B/ sniegtās liecības. Līdz ar to ir ticamas un izmantojamas apsūdzētā /pers. A/ vainas pierādīšanai.

Apsūdzētā un aizstāves norādītais apstāklis, ka uz psihotropās vielas iepakojumiem, nav atrasti /pers. A/ pirkstu nospiedumi, kā arī nomazgājumos no rokām nav atrastas speciālās ķīmiskās vielas pēdas, ar kuru tika apstrādātas naudas zīmes, nevar būt par pamatu apšaubīt liecinieka /pers. B/ liecības. Tiesas kolēģija atzīst, ka personas, kas iesaistītās narkotisko/psihotropo vielu realizācijā ievēro lielu piesardzību un konspirāciju, ko apstiprina arī liecinieka /pers. B/ liecības, ka /pers. A/ vairākkārt mainīja telefona numurus, kurus izmantoja saziņai. Par konspirāciju liecina arī apstāklis, ka psihotropās vielas realizācija nenotika uzreiz apmainot naudu pret vielu, bet gan vispirms saņemot naudu un tikai pēc tam pēc vairākām dienām realizējot preci. Līdz ar to aizstāves norādes, ka sarunu atšifrējumos nav redzamas, ka personas runā par psihotropo vielu, to nenosaucot, nedod pamatu apšaubīt liecinieka /pers. B/ liecības, ka sarunas notika tieši par psihotropo vielu. Turklāt uz īpašu piesardzību norāda arī sarunu ierakstos fiksētais, ka /pers. A/, aizvedot /pers. B/ uz šosejas A9, ko pats arī nenoliedz, atteicās viņu aizvest ar psihotropo vielu atpakaļ uz Rīgu (lietas 1.sējuma 74., 77.lapa).

Tiesas kolēģija atzīst, ka nav pamata apšaubīt balss ierakstos fiksēto, jo ierakstos fiksētās sarunas apstiprinās ar liecinieka /pers. B/ liecībām. Līdz ar to apstāklis, ka lietā nav veikta fonoskopiskā ekspertīze, kā to norāda aizstāve nedod pamatu atzīt, ka ierakstos fiksētās ziņas, nav izmantojamas kā pierādījums /pers. A/ vainas pieradīšanai, jo kriminālprocesā iegūtās ziņas to kopumā un savstarpējā sakarībā pierāda apsūdzētā /pers. A/ vainu divos viņam inkriminētajos noziedzīgos nodarījumos pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas [2.1], [2.2].

[11.1.9] Aizstāve norāda, ka maiss ar drošības uzlīmi Nr.00757586 (ar caurspīdīgu bojātu maisu), kas nodots ekspertu rīcībā, tika izņemts no /pers. B/ un nav saistīts ar apsūdzēto.

Tiesas kolēģija aizstāves argumentus atzīst par nepamatotiem, jo minētais apstāklis neizslēdz apsūdzētā vainu [2.1], kas pierādīta ar kriminālprocesā iegūtiem un noteiktā procesuālajā kārtībā nostiprinātiem un Krimināprocesa likumā noteiktajā kārtībā pārbaudītiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Lēmuma par ekspertīzes nozīmēšanu (lietas 1.sējuma 86.lapa) ir redzams, ka speciālā izmeklēšanas eksperimenta ietvaros liecinieks /pers. B/ iegādājās iepakojumu ar nezināmas izcelsmes vielu [2.1], kas tika izņemts un iepakots drošības maisā ar Nr.00757586. Pēc apskates minētais iepakojums ar vielu tika aizlīmēts ar papildus drošības uzlīmēm Nr.L14-0712947,L14-0712946. Savukārt no ekspertu atzinuma (lietas 1.sējuma 87. – 88.lapa) redzams, ka drošības maisam un drošības uzlīmēm vizuālo bojājumu nav.

[11.1.10] Aizstāve norāda, ka izņemšanas protokolā (lietas 1.sējuma 115.lapa) norādīts, ka izņemšana veikta procesa virzītāja uzdevumā šosejā A9 un atrodas /pers. G/ zīmogs bez datuma. Kas tieši pilnvaroja /pers. G/ veikt izņemšanu no /pers. B/ protokolā nav norādīts. Tādējādi apšaubāma ir /pers. G/ veiktās darbības leģitimitāte, jo Krimināprocesa likuma 326.pants satur prasības protokola saturam, un 32.panta pirmā daļa noteic, ka procesuālo uzdevumu izpildītājs ir izmeklēšanas iestādes amatpersona, kurai procesa virzītājs uzdevis veikt vienu vai vairākas izmeklēšanas darbības. Kurš uzdevis /pers. G/ veikt šo izņemšanu, nav skaidrs. No /pers. G/ nopratināšanas protokola (lietas 1.sējuma 49.lapa) izriet, ka apmēram 17.30, pēc stundas viņai paziņoja, ka darījums ir noticis un viņa varot braukt pakaļ /pers. B/, un ka narkotiskā viela atrodas pie /pers. B/. Kas paziņoja, kad tieši, kur /pers. G/ atradusies, kad viņai uzzvanīja un kas – nav zināms –, kas izraisa šaubas par sniegto liecību ziņu ticamību. Taču nedz naudas, nedz narkotisko vielu nodošanas faktu /pers. G/ nav redzējusi.

Tiesas kolēģija konstatē, ka izņemšanas protokolā (lietas 1.sējuma 115.lapa) ir fiksēts, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1.biroja 3.nodaļas inspektore Valsts amatpersona procesa virzītāja uzdevumā klātesot /pers. B/ plkst.18.06 iesāka izņemšanu. Pirms izņemšanas izdarīšanas /pers. B/ uzrādīts lēmums par izņemšanas izdarīšanu, datēts ar 2017.gada 12.maiju. Tiesas kolēģija konstatē, ka 2017.gada 12.maija lēmumā par izņemšanas izdarīšanu (lietas 1.sējuma 114.lapa) ir norādīts, ka lēmuma pieņēma Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1.biroja 3.nodaļas vecāka inspektore Valsts amatpersona, kas saskaņā ar Krimināprocesa reģistrā norādīto bija procesa virzītāja. Lēmumā norādīts, ka izņemšanas izdarīšana nodota veikt inspektorei Valsts amatpersona, kā arī lēmumā ir /pers. B/ paraksts, ka lēmums viņam tika paziņots 2017.gada 12.maijā. Līdz ar to tiesas kolēģijai nerodas šaubas par izņemšanas leģitimitāti un /pers. G/ sniegto liecību ticamību.

Tas, ka /pers. G/ nav redzējusi nedz naudas, nedz narkotisko vielu nodošanas faktu nedod pamatu apsūdzēto atzīt par nevainīgu, jo nepierāda, ka apsūdzētajam inkriminētās darbības nav notikušas.

[11.1.11] Tiesas kolēģija, pretēji apsūdzētā un aizstāves norādītajam, atzīst, ka nav pamata apšaubīt liecinieka /pers. B/ sniegtās liecības par /pers. A/ darbībām, jo tās ir konsekventas, apstiprina un papildina viena otru, turklāt liecības apstiprinās ar citiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, tai skaitā apskates, izņemšanas protokoliem, sarunu atreferējumiem, to kopumā un savstarpējā sakarībā.

Tiesas kolēģija nekonstatē, ka liecinieks /pers. B/ aprunā apsūdzēto un sniedz nepatiesas liecības, kā to norāda apsūdzētais. Liecinieks brīdināts par atbildību par nepatiesu liecību sniegšanu, pirmstiesas kriminālprocesā sniedza konsekventas liecības par /pers. A/ darbībām, kuras uzturēja pilnībā pirmās instances tiesā. Kā arī /pers. B/ liecības, apstiprinās ar citiem lietā iegūtajiem, nostiprinātajiem un pārbaudītajiem pierādījumiem.

Apstāklis, ka liecinieks pats nodarbojās ar psihotropās vielas realizāciju un to nenoliedz, par ko ir apsūdzēts citos procesos, nedod pamatu atzīt, ka šajā kriminālprocesā viņš sniedza nepatiesas liecības.

Tiesas kolēģija piekrīt prokurora norādītajam, ka krimināllietas materiāli norāda, ka /pers. B/ vērsās policijā, sniedza policijas amatpersonai viņa rīcībā esošās ziņas. Policijas amatpersona šīs ziņas izvērtēja, uzsāka kriminālprocesu, kriminālprocesa ietvaros tika veikta virkne izmeklēšanas darbību, speciālo izmeklēšanas darbību, kuras akceptēja izmeklēšanas tiesnesis. Šis izmeklēšanas darbības apstiprināja /pers. B/ sniegtās ziņas un, veicot tālāku izmeklēšanu, policijas darbinieki aizturēja /pers. A/ par inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu.

[11.1.12] Tiesas kolēģija konstatē, ka administratīvā lietvedība saistībā ar elektronisko ierīci, kas tika izņemta transportlīdzekļa /TL marka/ ar valsts numura zīmi /reģistrācijas numurs/, kratīšanas laikā un apskatīta 2017.gada 13.maijā (lietas 3.sējuma 108. – 110.lapa), tika izbeigta procesuālo pārkāpumu dēļ. Ziņas par izņemto elektronisko ierīci ir vērtējamas, kā apsūdzētā personu raksturojošas un pamatoti norādītas spriedumā.

[11.1.13] Tiesas kolēģija konstatē, ka ierakstīto telefonsarunu pārskatos (lietas 4.sējuma 110. – 119., 121. –131., 132. –137., 139. –145., 185. – 208.lapa) fiksētās ziņas attiecas uz apsūdzībās norādīto laika periodu, līdz ar to pamatoti tika izmantotas kā pierādījumi, jo telefonsarunu pārskati satur ziņas par /pers. A/ telefonsarunām (tālruņa numurs 37126733079), sarunās fiksētais apstiprinās ar liecinieka /pers. B/ liecībām.

[11.1.14] Tiesas kolēģija konstatē, ka apsūdzētā vaina nav pamatota ar lēmumu par kriminālprocesa izbeigšanu daļā pret /pers. H/ (lietas 2.sējuma 230. – 231.lapa). Līdz ar to aizstāve nepamatoti savā sūdzībā atsaucas uz minēto dokumentu un tajā norādītajām ziņām.

[11.1.15] Aizstāve sūdzībā sniedz savu liecinieka /pers. D/ tiesas sēdē sniegto liecību atreferējumu un norāda, ka tās nevar tikt izmantotas kā pierādījums krimināllietā. Tiesas kolēģija konstatē, ka liecinieka /pers. D/ tiesas sēdē sniegtās liecības ir iegūtas un procesuāli nostiprinātas Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā un līdz ar to tās ir pieļaujamas un pierādīšanā izmantojamas.

[11.1.16] Tiesas kolēģija konstatē, ka ziņas par faktiem, kas fiksētas 2017.gada 1.jūnija pārskatā nr.20/9-225 par personas /pers. E/ novērošanu un izsekošanu (lietas 1.sējuma 128. – 129.lapa), apstiprina /pers. A/ un /pers. E/ tikšanos un sarunu, taču tas apsūdzībā nav norādīts, līdz ar to nesatur ziņas, kas pierādītu apsūdzību pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas [2.1], [2.2] un ir izslēdzamas no apsūdzētā vainu apstiprinošo pierādījumu klāsta.

[11.1.17] Tiesas kolēģija konstatē, ka ziņas par faktiem, kas fiksētas 2017.gada 1.jūnija pārskatā nr.20/9-226 par personas novērošanu un izsekošanu (lietas 1.sējuma 146. – 158.lapa), norāda, ka /pers. A/ iesaistīts narkotisko vielu nelegālā apritē, kā arī satur ziņas par viņa darbībām inkriminētajās apsūdzībās [2.1], [2.2] norādītajos laikos un vietās.

Tas, ka pārskats nr.20/9-226 satur ziņas par /pers. A/ tikšanos ar citām personām, neizslēdz apsūdzētā vainu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas.

Apstāklis, ka aizstāve pārskatā norādītās ziņas vērtē citādi, nedod pamatu atzīt, ka pārskatā norādītās ziņas nesatur pieradījumus par /pers. A/ vainu.

[11.1.18] Tiesas kolēģija konstatē, ka ziņas par faktiem, kas fiksētas 2017.gada 2.augustā pārskatā par sakaru līdzekļu kontroli mobila tālruņa Nr.20582055 (lietas 1.sējuma 141. – 142.lapa) norāda, ka /pers. A/ ir iesaistīts narkotisko vielu nelegālā apritē, līdz ar to pārskatā fiksētās ziņas ir izmantojamas kā pierādījums apsūdzētā /pers. A/ vainas pierādīšanai noziedzīgajos nodarījumos [2.1], [2.2].

[11.1.19] Tiesas kolēģija konstatē, ka ar ziņām par faktiem, kas fiksētas izdrukās par veiktajiem telefona zvaniem (lietas 1.sējuma 161., 162. – 196.lapa, 2.sējuma 9. – 22.lapa 3. – 6.lapa, 2.sējuma 37. – 42.lapa), apstiprina /pers. B/ liecības un pierāda apsūdzētā /pers. A/ vainu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas [2.1], [2.2].

[11.1.20] Tiesas kolēģija konstatē, ka ziņas par faktiem, kas fiksētas /pers. A/ 2017.gada 12.maija aizturēšanas protokolā (lietas 3.sējuma 1.lapa) ir izmantojamas kā pierādījumus apsūdzētā vainai noziedzīgajos nodarījumos [2.2], [2.3], jo satur ziņas par inkriminēto noziedzīgo nodarījumu [2.2], [2.3] izdarīšanas laiku.

[11.1.21] Tiesas kolēģija konstatē, ka apstāklis, ka /pers. A/ nav konstatēts reibums vai narkotisko vielu ietekme izslēdz apsūdzētā atbildību pastiprinošā apstākļa esību. Turklāt apstāklis, ka apsūdzētais pats nelietoja narkotisko un/vai psihotropo vielu liecina par realizēšanas nolūku, kā tas norādīts krimināltiesību teorijā *(Sk.Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). U.Krastiņš, V.Liholaja, D.Hamkova – Rīga:Tiesu namu aģentūra, 2016, 381.lpp.).* Līdz ar to medicīniskajā pārbaudē narkotisko, psihotropo vielu noteikšanai (lietas 3.sējuma 6. – 7.lapa) konstatētās ziņas pamatoti tika izmantotas apsūdzētā vainas pierādīšanai inkriminētājās apsūdzībās. Turklāt aizstāve nenorāda, kas viņas skatījumā nosūtījumā neatbilst MK 2005.gada 11.janvāra noteikumiem Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošu vielu iespaids".

[11.1.22] Aizstāve nepamatoti norāda, ka kriminālprocesa uzsākšana notika pretēji Kriminālprocesa likuma 370.panta pirmajā un otrajā daļā noteiktam, jo kriminālprocesu var uzsākt, ja pastāv reāla iespēja, ka noticis noziedzīgs nodarījums vai ziņas satur informāciju par iespējami notikušo (nevis notiekošajiem vai notiekošo) noziedzīgu nodarījumu.

Tiesas kolēģija konstatē, ka kriminālprocess tika uzsākts tādēļ, ka /pers. B/ iesniegumā norādītas ziņas, ka iespējams noticis noziedzīgs nodarījumus. Kriminālprocesu var uzsākt arī tad, ka ziņas satur informāciju par iespējamu notikušu noziedzīgu nodarījumu un tās ir iespējams pārbaudīt tikai ar kriminālprocesa līdzekļiem un metodēm, tas ir saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 370.panta otro daļu.

[11.1.23] Aizstāve sūdzībā norāda, ka lēmumā par kriminālprocesa uzsākšanu, norādīts, ka 2017.gada 11.aprīlī inspektore kapteine /valsts amatpersona/ izskatīja /pers. B/ iesnieguma protokolu. Taču lietā nav cita /pers. B/ iesnieguma protokola, ka vien tas, kas datēts ar 2017.gada 12.aprīli.

Tiesas kolēģija atzīst, ka neprecizitāte datumā (lietas 1.sējuma 1.lapa) ir pārrakstīšanas kļūda, kas neietekmē pieņemtā lēmuma par kriminālprocesa uzsākšanu tiesiskumu un pamatotību, jo no /pers. B/ iesniegums pieņemts 2017.gada 12.aprīlī un 2017.gada 12.aprīlī pieņemts lēmums par kriminālprocesa uzsākšanu.

[11.1.24] Aizstāve apelācijas instances tiesā norādīja, ka sākotnēji process bija par narkotiskās vielas realizāciju personu grupā, bet vēlāk šīs ziņas neapstiprinājās un persona – /pers. E/ – vispār izvadīts no procesa. /pers.E/ piesaisti noziegumam pamatā bija liecinieka /pers. B/ liecības, kuru ticamība ir apšaubāma.

Tiesas kolēģija konstatē, ka 2017.gada 21.decembra lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu daļā norādīts, ka, izvērtējot kriminālprocesā iegūtos pierādījumus to kopumā secināms, ka pirmstiesas izmeklēšanas laikā nav izdevies iegūt neapgāžamus pierādījumus, kas dotu pamatu saukt /pers. E/ pie krimināatbildības par iespējamo narkotiskās un/vai psihotropās vielas realizāciju personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās lielā apmērā, kas notika 2017.gada 26.aprīlī šosejas Nr.9 galā un Lazdu iela ceļu krustojumā un 2017.gada 12.maijā šosejas Nr.9 galā, Jelgavas novadā (lietas 2.sējuma 169.lapa).

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija secina, ka pirmstiesas kriminālprocesa laikā netika iegūti pietiekami pierādījumi, lai secinātu, ka /pers. E/ darbībās konstatējamas visas noziedzīga nodarījuma sastāva, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā, pazīmes. Lēmumā par kriminālprocesa izbeigšanu daļā norādītās ziņas nedod pamatu atzīt, ka liecinieka /pers. B/ liecības nav ticamas attiecībā uz /pers. A/ vainīgumu.

[11.2] Saistībā ar soda noteikšanu un apsūdzētā personību un inkriminēto noziedzīgo nodarījumu pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas.

Aizstāve apelācijas sūdzībā norāda, ka no pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijas nav saprotams vai tiesa ņēma vērā apstākli, ka apsūdzētais pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas daļēji atzina vainu, proti, glabāšanu un lūdza atcelt spriedumu daļā par noteikto sodu. Vienlaicīgi aizstāve bez motivācijas lūdza apsūdzēto attaisnot par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas.

Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa, pamatojoties uz procesuālo un materiālo tiesību normām, tiesiski un pamatoti atzina /pers. A/evu par vainīgu Krimināllikuma 233.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noteica tiesisku un pamatotu sodu. Pirmās instances tiesa spriedumu pamatoja ar ziņām par faktiem, izvērtējot un aplūkojot visus kriminālprocesā iegūtos faktus un ziņas par faktiem, kas pārbaudīti un novērtēti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, kopumā un savstarpējā sakarībā. Tiesas kolēģija pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas motivācijai un atzīst to par pamatotu, līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 564.panta sesto daļu apelācijas instances tiesas nolēmumā pirmās instances tiesas spriedumā minētie pierādījumi un atzinumi par apsūdzētā vainīgumu pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas netiek atkārtoti.

Kriminālprocesa likuma 527.panta otrās daļas 6.punktā noteikts, ka notiesājoša sprieduma motīvu daļā tiesa norāda motīvus par konkrētā soda piemērošanu un no šā panta otrās daļas 3.punkta redzams, ka notiesājoša sprieduma motīvu daļā tiesa norāda apsūdzētā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Turklāt Krimināllikuma 47.panta otrajā daļā noteikts, ka tiesa, nosakot sodu, par atbildību mīkstinošu apstākli var atzīt arī citu ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu saistītu apstākli, kurš šajā likumā nav paredzēts.

Tādējādi, likumdevējs ir noteicis tiesas, kura izskata lietu pēc būtības, tiesības izvēlēties atzīt vai neatzīt konkrētā lietā par atbildību mīkstinošu

apstākli kādu citu apstākli, kas nav minēts Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti nekonstatēja atbildību mīkstinošu apstākli ne saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmo daļu, ne saskaņā ar tā paša panta otro daļu, jo apsūdzētais vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas pilnībā neatzina. Tas vien, ka apsūdzētais daļēji atzina vainu, tiesas kolēģijas ieskatā, ir nepietiekami, lai secinātu, ka pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas apsūdzētais savu vainu ir atzinis un izdarīto nožēlojis. Līdz ar to aizstāves norādītais nevar tikt vērtēts, ka sodu ietekmējošs apstāklis.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka /pers. A/ pēc Krimināllikuma 233.panta otrās daļas sods ir noteikts ievērojot soda noteikšanas vispārīgos principus un tā pārskatīšanai nav tiesiska pamata.

[11.3] Saistībā ar procesuālo izdevumu 7000 EUR piedziņu no apsūdzētā.

Vērtējot apelācijas sūdzībā punktā [5.3] norādīto saistībā ar 7000 EUR piedziņu no apsūdzētā, tiesas kolēģija konstatē turpmāk minēto.

Tiesas kolēģija secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka speciālo izmeklēšanas eksperimentu laikā tika izmantoti Valsts policijas līdzekļi 7000 EUR (2500 un 4500 EUR) apmērā, kas bija apstrādāti ar speciālo ķīmisko vielu un nodoti speciālā izmeklēšanas eksperimentā iesaistītai personai.

Liecinieks/pers. B/ liecināja, ka visu no policijas saņemto naudu 2500 EUR un 4500 EUR nodeva /pers. A/ (lietas 1.sējuma 15. – 16., 19. – 20.lapa). Liecinieka/pers. B/ liecības apstiprina speciālā izmeklēšanas eksperimenta pārskatos (lietas 1.sējuma 68. – 71.lapa, 110. – 111.lapa) un apskates protokolā fiksētās ziņas par sarunu saturu (lietas 1.sējuma 73. – 74., 75. –78.lapa).

Kriminālprocesa izmeklēšanas laikā naudas līdzekļi, kas tika izmantoti speciālajos izmeklēšanas eksperimentos netika atgūti.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 357.panta trešo daļu manta, kuras izcelsme ir noziedzīga nodarījuma atklāšanai izmantotie valsts līdzekļi, atdodama likumīgajam valdītājam vai piedzenama tā labā.

Tiesas kolēģija konstatē, ka krimināllietas materiālos atrodas Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes priekšnieka /valsts amatpersona/ iesniegums, ka 2017.gada 21.aprīlī kriminālprocesā Nr.11519004917 tika veikts speciālais izmeklēšanas eksperiments noziedzīgā nodarījuma atklāšanai, kura laikā izmantotie 2500 EUR un 4500 EUR, kopā 7000 EUR apmērā netika atgūti (lietas 5.sējuma 141. –142.lapa).

Tiesas kolēģija atzīst, ka Valsts policijas amatpersonas procesa virzītājai adresēts iesniegums par naudas līdzekļu piedziņu nav vērtējams, ka policijas iekšēja sarakste, kā to norāda aizstāve, bet gan, kā pieļaujams, attiecināms un ticams pierādījums, kas apliecina procesuālo izdevumu esību.

Ņemot vērā normatīvo regulējumu un to, ka naudas līdzekļi 7000 EUR apmērā netika atgūti, tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka speciālā izmeklēšanas eksperimentā izmantotie naudas līdzekļi ir piedzenami no apsūdzētā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 8.punktu.

Līdz ar to apsūdzētā aizstāves apelācijas sūdzībā izteiktais lūgums atcelt spriedumu daļā par procesuālo izdevumu 7000 EUR piedziņu ir nepamatots un noraidāms.

[11.4] Saistībā ar arhīva lietā esošajām ziņām un pierādījumiem.

Tiesas kolēģija konstatē, ka 2017.gada 12.decembrī procesa virzītāja bija /valsts amatpersona/, kas apstiprinās ar citām kriminālprocesā esošajām ziņām, tai skaitā ar kriminālprocesa reģistrā (1.sējuma 1.lapa) norādītajām ziņām, ka viņa ir procesa virzītāja no 2017.gada 8.augusta, un bija procesa virzītāja arī 2017.gada 12.maijā. Līdz ar to aizstāves sūdzībā norādītais neguva apstiprinājumu.

Lietai pievienoti dokumenti no arhīva lietas, kurus prokurors izsniedza aizstāvei, kā tas redzams no tiesas sēdes protokola (6.sējuma 21. – 35., 42.lapa).

Minētie arhīva lietas dokumenti satur ziņas par aizstāves sūdzībā norādītajiem diskiem, kuru apskates protokolā (lietas 6.sējuma 26.lapa) tiešām norādīts, ka tie nesatur izmeklēšanai nozīmīgu informāciju.

Tiesas kolēģija vērš uzmanību, ka nav būtiskas nozīmes tam, ka minētie diski ir ievietoti lietisko pierādījumu kastē, kas redzams no tiesas sēdes protokola (lietas 6.sējuma 100.lapa), un nav būtiskas nozīmes vai tie norādīti lietisko pierādījumu un dokumentu sarakstā (lietas 1.sējuma 2. – 5.lapa), jo lēmumā par lietas nodošanu tiesai tie nav konkrēti norādīti, kā apsūdzētā vainu pierādošie. Turklāt pirmās instances tiesa notiesājošo spriedumu nav pamatojusi ar diskos fiksētajām ziņām, jo tie nesatur izmeklēšanai nozīmīgu informāciju. Līdz ar to aizstāves norādītie argumenti, ka prokuratūra mēģina minētos diskus izmantot pret viņas klientu, neguva apstiprinājumu.

Aizstāve sūdzībā nepamatoti atsaucas uz liecinieka /pers. D/ ziņojumā ietverto informāciju, jo minētais ziņojums netika pārbaudīts Kriminālprocesa likuma 501.panta kārtībā, līdz ar to nav izmantojams kā pierādījums.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka aizstāves argumenti nedod pamatu atcelt pirmās instances tiesas spriedumu par apsūdzētā vainīgumu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas.

[11.5] Nav pamatots un nav motivēts aizstāves lūgums atcelt spriedumu daļā par naudas līdzekļu 352,62 EUR atzīšanu par noziedzīgi iegūtu mantu un ieskaitīšanu valsts budžetā. Aizstāve norāda, ka naudas apskates protokols (lietas 3.sējuma 106. – 107.lapa) nav pierādījums apsūdzētā vainai.

Tiesas kolēģija konstatē, ka kriminālprocesa ietvaros ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1.biroja 3.nodaļas vecākās inspektores Valsts amatpersona 2017.gada 26.maija lēmumu, kuru apstiprināja izmeklēšanas tiesnesis, transportlīdzekļa un personas kratīšanas laikā pie /pers. A/ atrastai un izņemtai naudai 352,62 EUR, kura tika apskatīta saskaņā ar normatīvo regulējumu, tika uzlikts arests (lietas 3.sējuma 112.lapa).

No Kriminālprocesa likuma 356.panta pirmās daļas izriet, ka mantu par noziedzīgi iegūtu var atzīt ar spēkā stājušos tiesas nolēmumu vai prokurora lēmumu par kriminālprocesa pabeigšanu. Savukārt Kriminālprocesa likuma 358.panta pirmajā daļā noteikts, ka noziedzīgi iegūtu mantu, ja tās turpmāka uzglabāšana kriminālprocesa mērķu sasniegšanai nav nepieciešama un ja tā nav jāatdod īpašniekam vai likumīgajam valdītājam, ar tiesas lēmumu konfiscē, bet iegūtos finanšu līdzekļus ieskaita valsts budžetā *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2012.gada 19.jūnija lēmums SKK-234/2012)*. Līdz ar to /pers. A/ arestētos naudas līdzekļus 352,62 EUR pirmās instances tiesa pamatoti atzina par noziedzīgi iegūtiem, nolēma konfiscēt tos un ieskaitīt valsts budžetā. Tiesas izmeklēšanā pirmās instances tiesa neguva pierādījumus tam, ka šī naudas summa piederētu kādai citai personai, nevis pašam apsūdzētajam. Arī aizstāvības puse saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 126.panta trešo[1] daļu nav norādījusi argumentus, kuru dēļ naudas līdzekļi nebūtu atzīstami par noziedzīgi iegūtiem.

[11.6] Apelācijas instances tiesā pārbaudīti aizstāves lūgtie pierādījumi un rakstveida dokumenti – pārskats par speciālās izmeklēšanas darbības noziedzīgās darbības kontroli (lietas 1.sējuma 53.lapa), izņemšanas protokols (lietas 1.sējuma 115.lapa), pirmās instances tiesas sēžu protokoli, kas atrodas lietas 5.sējuma 67. – 75., 97. – 101., 145. –163., 209. – 219., 237. – 238.lapa un lietas 6.sējuma 41. – 44., 78. – 83., 99. – 100., 132. – 133., 154. –155., 171. – 173.lapa, 2017.gada 26.aprīļa izņemšanas protokols (lietas 1.sējuma 80.lapa), lietā esošo dokumentu saraksti lietas 1. – 4.sējumā un 2019.gada 4.novembra tiesas sēdē iesniegtie dokumenti – lēmuma par invaliditātes piešķiršanu kopija, profesionālās kvalifikācijas apliecības kopija un sekmju izraksta kopija.

Minētajos pierādījumos un rakstveida dokumentos fiksētās ziņas nedod pamatu attaisnot /pers. A/ viņam inkriminētajos divos noziedzīgajos nodarījumos, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā, bet personu raksturojošas ziņas ņemtas vērā nosakot sodu.

[11.7] Ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, proti, kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Cilvēka tiesību un pamatbrīvību

aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*sk., piemēram, 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v The Netherlands" (iesnieguma Nr.16034/90)*). Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu.

Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu*).

Šāda atziņa nostiprināta arī Latvijas Republikas Satversmes tiesa 2018.gada 15.marta spriedumā lietā Nr.2017-16-01, līdz ar to tiesas kolēģija citus apelācijas sūdzībās norādītos argumentus nevērtē, jo tie nav nozīmīgi no tiesību viedokļa.

[11.8] Tiesas kolēģija secina, ka apsūdzībās [2.1], [2.2] norādīto noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas faktiskie apstākļi ir pierādīti ar kriminālprocesā iegūtajām, noteiktā procesuālā kārtībā nostiprinātām un Kriminālprocesa likuma noteiktajā kārtībā pārbaudītajām ziņām par faktiem to kopumā un savstarpējā sakarībā. Apstāklis, ka apsūdzētais pierādījumus vērtē citādi un norāda, ka viņam apsūdzībās [2.1], [2.2] inkriminētās darbības nav pierādītas, nevar būt par pamatu pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai.

Izvērtējot pirmās instances tiesas sprieduma tiesiskumu un pamatotību saskaņā ar Krimināprocesa likuma 511., 512.pantu, tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa, pamatojoties uz procesuālo un materiālo tiesību normām, tiesiski un pamatoti izdarīja secinājumu, ka divu noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā un 233.panta otrajā daļā, sastāvu esība ir pierādīta un pastāv Krimināprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai. Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa tiesiski un pamatoti atzina /pers. A/ par vainīgu divu noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēti Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā un 233.panta otrajā daļā izdarīšanā.

[12] Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesas spriedumu saskaņā ar Krimināprocesa likuma 511., 512.panta prasībām nevar atzīt par tiesisku un pamatotu daļā par apsūdzētajam noteiktajiem sodiem pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas un sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, kā tas minēts turpmāk.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa nav ievērojusi Krimināllikuma 46.panta prasības, jo, nosakot apsūdzētajam sodu, nav ņēmusi vērā visus soda noteikšanas ietekmējošos apstākļus, kā arī nepareizi atsaukusies uz spēkā neesošiem MK 2014.gada 14.janvāra noteikumiem Nr.25.

Tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, nosakot sodu par apsūdzētajam inkriminētajiem diviem noziedzīgajiem nodarījumiem, par ko atbildība paredzēta Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā, formāli atsaukusies uz Krimināllikumā definēto noziedzīgu nodarījumu klasifikāciju un apdraudētajām interesēm, bet noziedzīgā nodarījumu raksturu un kaitējumu nav saistījusi ar realizētās vielas veidu un daudzumu.

2008.gada 1.jūlijā tiesnešu kopsapulces lēmumā "Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā" 1.un 4.punktos ir izteiktas rekomendācijas, ka tiesai jāizvēlas tāds soda veids un mērs, kas maksimāli sekmētu krimināsoda mērķu sasniegšanu, lemjot par vainīgajiem piespriežamā krimināsoda veidu un mēru, [..], tiesām jāievēro krimināsoda mērķi. Tiesām jāizvērtē, kā konkrētās krimināltiesiskās represijas piemērošana sekmēs taisnīguma atjaunošanu, noziedzīgu nodarījumu recidīvu novēršanu, aizsargās sabiedrisko drošību, atturēs citu personu no noziedzīgu nodarījuma izdarīšanas, sekmēs notiesāto personu resocializāciju. Soda piemērošanai jābūt individualizētai. Izvērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, ņemami vērā tie konstatētie apstākļi, kas raksturo konkrēto noziedzīgo nodarījumu un atšķir to no citiem tāda paša veida noziedzīgiem nodarījumiem. Analizējot noziedzīga nodarījumu raksturu, tiesām jāvērtē konkrētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanas apstākļi, to vidū noziedzīga nodarījuma izdarīšanas veids, laiks, vieta, paņēmieni, vainīgā motivācija, personas loma noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, vainīgo personu raksturojošie dati utt.

Augstākā tiesa ir atzinusi, ka formāla norāde uz Krimināllikumā definēto noziedzīgo nodarījumu klasifikāciju nav atzīstama par sodu ietekmējošo apstākļu izvērtēšanu pēc būtības un ir nepietiekama, lai konstatētu apstākļus, kas raksturo konkrēto noziedzīgo nodarījumu un atšķir to no citiem tāda paša veida noziedzīgiem nodarījumiem *(sk. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2019.gada 5.decembra lēmumu lietā Nr. SKK – 590/2019 (Krimināllieta Nr.11905004416).*

Tāpat pirmās instances tiesa nav pietiekami izvērtējusi ziņas par apsūdzētā personību, tas ir nav pietiekami ņēmusi vērā apsūdzētā personību negatīvi raksturojošās ziņas, proti, to, ka viņš, būdams persona, kura arī iepriekš krimināli sodīta par nelikumīgu narkotisko/psihotropo vielu apriti, par ko apsūdzētajam piespriests brīvības atņemšanas sods, un papildsods – policijas kontrole, kuru uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdī apsūdzētais nebija izcietis, neatturēja viņu no iesaistīšanās jaunās tīšās darbībās, kas saistītas ar nelikumīgu narkotisko/psihotropo vielu apriti.

Pirmās instances tiesa, nenosakot galīgo sodu /pers. A/ pēc vairākiem spriedumiem, nav ņēmusi vērā, ka uz noziedzīgu nodarījumu iedarīšanas brīdi viņš nebija izcietis iepriekš viņam ar 2011.gada 8.jūnija Augstākās tiesas spriedumu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas noteikto papildsodu. Tiesas kolēģija secina, ka pirmās instances tiesa nepamatoti uzlaboja apsūdzētā /pers. A/ stāvokli, nenosakot viņam sodu pēc vairākiem spriedumiem.

Līdz ar to prokurora protests [3] ir apmierināms, Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 14.jūnija spriedums [1] atceļams daļā par apsūdzētajam /pers. A/ noteikto sodu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (izdarīts 2017.gada 26.aprīlī), par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (izdarīts 2017.gada 12.maijā) un sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības un šajā daļā taisāms jauns spriedums, kā arī nosakāms galīgais sods pēc vairākiem spriedumiem.

[12.1] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu, nosakot soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu par katru no diviem Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesas kolēģija ņem vērā turpmāk minēto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta piekto daļu Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir sevišķi smags noziegums, kas apdraud vispārējo drošību psihotropo vielu aprites jomā.

Izvērtējusi noziedzīgo nodarījumu raksturu, tiesas kolēģija apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu sabiedrisko bīstamību novērtē kā īpaši augstu, jo tie ir saistīti ar psihotropo vielu nelegālo apriti, kas no likumdevēja puses ir atzīti par nodarījumiem ar sevišķi augstu kaitīguma pakāpi, uz ko norāda Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā soda sankcijā paredzētais sods, kura minimālā soda robeža ir pieci gadi, savukārt maksimālā – piecpadsmit gadi. Sankcijā paredzētais soda apmērs norāda uz to, ka ar šiem noziedzīgajiem nodarījumiem apdraudētās intereses likumdevējs uzskata par ļoti nozīmīgām.

Latvijas Republikas Satversmes tiesa 2005.gada 26.janvāra spriedumā lietā Nr.2004 – 17 – 01 secinājumu daļas 13.punktā atzina, ka demokrātiskā sabiedrībā jēdziena – sabiedrības drošība – saturs ir orientēts uz publisko interešu aizsardzību. Satversmes tiesa piekrita Saeimas viedoklim, ka narkotisko un psihotropo vielu nelegālās izplatības sekas negatīvi ietekmē ne tikai konkrētu šo vielu lietotāju, bet arī sabiedrības ekonomiskos, politiskos un kultūras pamatus, kā arī nopietni ietekmē cilvēku uzvedību.

Tiesas kolēģija ņem vērā, ka realizētā viela metamfetamīns ir iekļauta Latvijā kontrolējamo narkotisko un psihotropo vielu I sarakstā, kurā iekļautas sevišķi bīstamas narkotiskās un tām pielīdzinātas psihotropās vielas. Saskaņā ar likuma "Par narkotisko un psihotropo vielu un zāļu likumīgās aprites kārtību" 5.pantā noteikto, aizliegts audzēt, ražot, izgatavot, importēt, eksportēt, izplatīt, reklamēt, transportēt, glabāt, nodot par atlīdzību vai bez tās, iegādāties un lietot, kā arī sūtīt cauri Latvijas teritorijai I sarakstā iekļautos augus, vielas un zāles, kas norāda uz šo vielu augsto bīstamības pakāpi un kaitīgumu.

Turklāt, vērtējot apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un kaitīgumu, tiesas kolēģija konstatē, ka izņemtās psihotropās vielas metamfetamīna daudzums apsūdzībā [2.1] vairāk kā 42 reizes, bet apsūdzībā [2.2] vairāk kā 84 reizes pārsniedz daudzumu, no kura daudzums atzīstams par lielu, kas norāda uz /pers. A/ vērienu un darbību nelikumīgā psihotropo vielu apritē, tādejādi gūstot no tā vieglu peļņu un veicinot sabiedrībā nelikumīgu psihotropo vielu izplatību lielam sabiedrības locekļu skaitam, un apdraudot lielu skaitu sabiedrības locekļu uzturēties drošā un veselā vidē.

Par apsūdzētā personību tiesas kolēģija noskaidroja, ka viņš ir dzimis /datums/, Latvijas Republikas nepilsonis, ar vidējo izglītību, ir iegūta elektromontiera un drēbnieka profesija strādāja "Rīgas filmu studija", deklarētā dzīvesvieta /adrese A/, agrāk tiesāts pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 gadiem 9 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 3 gadiem. Atbrīvots nosacīti pirmstermiņa 2015.gada 26.maijā, uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi sodāmība nebija dzēsta, no Rīgas Centrālcietuma administrācijas un apmācības kursu skolotājas Rīgas Centrālcietumā raksturots pozitīvi (lietas 3.sējuma 222., 227., 233. – 238.lapa, 4.sējuma 15., 17. – 19.lapa, 77. – 100.lapa, 5.sējuma 133.lapa, 6.sējuma 75.lapa).

Pirmās instances tiesā apsūdzētais liecināja, ka ir precējies, viņam pieder SIA "/Nosaukums/" pēc profesijas ir autoatslēdznieks, bet šajā profesijā nav strādājis, strādājis vienkārši par autoatslēdznieku (lietas 5.sējuma 73.lapa), lietas iztiesāšanā pirmās instances tiesā noskaidrots, ka apsūdzētā veselības stāvoklis ir apmierinošs, slimo ar neārstējamu slimību, ir veselības problēmas ar muguru, /pers. A/ var atrasties apcietinājumā (lietas 5.sējuma 138.lapa, 233.lapa, 6.sējuma 76.lapa).

Apelācijas instances tiesā iesniegts lēmums par to, ka /pers. A/ noteikta trešā invaliditātes grupu (lietas 7.sējuma 81.lapa), apliecība un sekmju izraksts, ka viņam ir piešķirta lokmetinātāja metināšanā ar mehanizēto iekārtu aktīvās gāzes vidē kvalifikācija (lietas 7.sējuma 82. – 83.lapa), ārsta neirologa konsultatīvais slēdziens (lietas 7.sējuma 84.lapa).

Ņemot vērā iegūtās ziņas, izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, ka noziedzīgie nodarījumi saistīti ar neatļautām darbībām, divu noziegumu augsto kaitīguma pakāpi, kā arī ziņas par apsūdzētā personību, tai skaitā veselību un iepriekšējo sodāmību tiesas kolēģija uzskata, ka apsūdzētajam sods par katru inkriminēto noziegumu pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas nosakāms brīvības atņemšanas veidā.

Tiesas kolēģija, vērtējot ziņas par apsūdzētā personību un veselības stāvokli, tai skaitā, aizstāvības puses norādīto, konstatē, ka krimināllietās materiālos norādītās ziņas nedod pamatu atzīt, ka apsūdzētais veselības stāvokļa dēļ nevar atrasties apcietinājumā, vai izciest brīvības atņemšanas sodu.

Tiesas kolēģija konstatē, ka apsūdzētā veselības aprūpe, diagnozes un terapijas noteikšana ir iespējama ieslodzījuma vietā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumiem Nr.276 "Apcietināto un notiesāto personu veselības aprūpes īstenošanas kārtība" 2.punktu ieslodzītais bez maksas saņem:

2.1. primāro veselības aprūpi, ko nodrošina ieslodzījuma vietas ārstniecības personas, izņemot plānveida stomatoloģisko palīdzību;

2.2. neatliekamo stomatoloģisko palīdzību;

2.3. sekundāro veselības aprūpi, ko nodrošina ieslodzījuma vietas ārstniecības personas vai Latvijas Cietumu slimnīca, bet, ja ieslodzītajam nepieciešami veselības aprūpes pakalpojumi, kurus nav iespējams nodrošināt ieslodzījuma vietā vai Latvijas Cietumu slimnīcā, tad, pamatojoties uz medicīniskajām indikācijām, arī ārstniecības iestādes ārpus ieslodzījuma vietas;

2.4. efektīvākās un izmaksu ziņā lētākās zāles, kuras izrakstījusi ieslodzījuma vietas ārstniecības persona;

2.5. no valsts budžeta apmaksātos veselības aprūpes pakalpojumus ārstniecības iestādēs ārpus ieslodzījuma vietas, pamatojoties uz medicīniskajām indikācijām, atbilstoši normatīvajiem aktiem par veselības aprūpes organizēšanu un finansēšanu.

Turklāt Ministru kabineta noteikumi paredz, ka ieslodzītais var saņemt sekundārās veselības aprūpes pakalpojumu par personīgajiem finanšu līdzekļiem ārstniecības iestādē ārpus ieslodzījuma vietas (noteikumu 33.punkts).

Līdz ar to aizstāves un apsūdzētā norādītais saistībā ar apsūdzētā veselības stāvokli nedod pamatu atzīt, ka apsūdzētais sava veselības stāvokļa dēļ nevar izciest brīvības atņemšanas sodu, kā arī nedod pamatu atzīt, ka brīvības atņemšanas sods apsūdzētajam nebūtu piemērojams.

[12.1.1] Tiesas kolēģija atzīst, ka papildsods – mantas konfiskācija – nav piemērojams, jo tādu nepiemēroja pirmās instances tiesa un prokurors apelācijas protestā to nav lūdzis.

Ņemot vērā apsūdzētā personību un noziedzīgo nodarījumu raksturu, proti psihotropo vielas iespaidīgo daudzumu un to, ka apsūdzētais iepriekš sodīts par analoģisko noziedzīgu nodarījumu apsūdzētajam ir piemērojams papildsods – probācijas uzraudzība – uz 2 gadiem par katru Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kā to lūdza prokurors apelācijas protestā.

[12.2] Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu tiesa, nosakot soda mēru, ņem vērā atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Vērtējot apsūdzētajam nosakāmā brīvības atņemšanas soda mēru par katru no diviem inkriminētajiem noziedzīgiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 253.[1]panta trešās daļas, tiesas kolēģija konstatē turpmāk minēto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu /pers. A/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesas kolēģija nekonstatē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 11.punktu par /pers. A/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem tiesas kolēģija atzīst to, ka izdarītie noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, noziedzīgi nodarījumi par kuriem atbildība paredzēta Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā izdarīti mantkārīgu tieksmju dēļ.

Nosakot soda mēru, tiesas kolēģija ņem vērā, ka nav konstatēti atbildību mīkstinošie apstākļi, bet ir konstatēti divi atbildību pastiprinošie apstākļi, un atzīst, ka par Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (izdarīts 2017.gada 26.aprīlī) paredzēto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētajam nosakāms sods tuvāk panta sankcijā paredzētajam vidējam apmēram, proti – brīvības atņemšana uz 9 (deviņiem) gadiem. Savukārt ņemot vērā, ka pēc noziedzīga nodarījuma izdarīšanas, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (izdarīts 2017.gada 26.aprīlī), /pers. A/ turpināja noziedzīgas darbības un 2017.gada 12.maijā realizēja psihotropo vielu gandrīz divreiz lielākā apmērā nekā 2017.gada 26.aprīlī, sods par Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanu 2017.gada 12.maijā nosakāms lielākā apmērā nekā par 2017.gada 26.aprīlī izdarīto noziedzīgo nodarījumu, proti, virs vidējās sankcijā paredzētās robežas, tas ir, vairāk pietuvināts maksimālajam apmēram – brīvības atņemšana uz 12 (divpadsmit) gadiem.

Tāpat tiesas kolēģija atzīst, ka sodam par inkriminētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir jābūt bargākam par iepriekš viņam noteikto sodu par analoģiska noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, proti, brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) gadiem 9 (deviņiem) mēnešiem.

Tiesas kolēģija atzīst, ka ar šādu sodu tiks sasniegts soda mērķi un apsūdzētais tiks pakļauts soda piespiedu ietekmei tādā mērā, kas atbilst izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturam un kaitīgumam.

[12.3] Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas 2008.gada 1.jūlija kopsapulces lēmuma „Par vienveidīgu tiesību normu piemērošanu soda noteikšanā" 31.punktā izteikta rekomendācija, ja persona ir izdarījusi vairākus noziedzīgus nodarījumus, galīgajam sodam vajadzētu būt bargākam salīdzinājumā ar sodu, ko piespriež personai, kura izdarījusi vienu noziedzīgu nodarījumu. Nosakot sodu par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem, vispārējos gadījumos vajadzētu piemērot piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Savukārt galīgā soda noteikšana, ietverot vieglāko sodu smagākajā, kā arī pilnīgi saskaitot piespriestos sodus, var tikt piemērota īpašos gadījumos (*pieejams: http://www.at.gov.lv/lv/judikatura/tiesnesu-kopsapulcu-lemumi/kriminallietu-departaments*).

Tiesas kolēģija konstatē, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu /pers. A/ nosakāms sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības par trim noziegumiem daļēji saskaitot piespriestos sodus un nosakot brīvības atņemšanu uz 17 (septiņpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trim) gadiem, kā to arī lūdza prokurors. Tiesas kolēģija nekonstatē rekomendācijā norādīto īpašo gadījumu, lai piemērotu pilnīgu sodu saskaitīšanas principu.

[12.4] Tiesas kolēģija konstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ inkriminētos noziedzīgus nodarījumus izdarīja papildsoda policijas kontroles izciešanas laikā, līdz ar to saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu ir nosakāms sods pēc vairākiem spriedumiem.

Ar Augstākās tiesas 2011.gada 8.jūnija spriedumu /pers. A/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) gadiem 9 (deviņiem) mēnešiem, konfiscējot mantu un ar policijas kontroli uz 3 (trim) gadiem. Soda izciešanas laiks skaitīts no 2011.gada 8.jūnija, soda izciešanas laikā ieskaitīta atrašanās apcietinājumā no 2008.gada 1.februāra līdz 2011.gada 8.jūnijam (lietas 4.sējuma 93.lapa). Apsūdzētais 2015.gada 26.martā atbrīvots pirms termiņa, neizciestais sods – 1 gads 7 mēneši 5 dienas (lietas 4.sējuma 19.lapa). Nosacīti pirms termiņa atbrīvotā soda izciešana beidzās 2016.gada 1.novembrī, līdz ar to papildsoda – policijas kontrole – izciešana sākās no 2016.gada 2.novembra. Apsūdzētais šajā lietā aizturēts 2017.gada 12.maijā un 2017.gada 14.maijā viņam piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums (lietas 3.sējuma 1., 154. – 156.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma pārejas noteikumu 13.punkta 3.apakšpunktu papildsodu – policijas kontroli – turpina izciest personas, kurām tas piespriests, un tām piemērojami šādi policijas kontroles izpildes nosacījumi: ja notiesātais papildsoda izciešanas laikā izdarījis jaunu noziegumu, tiesa neizciesto papildsoda laiku aizstāj ar brīvības atņemšanu un nosaka galīgo sodu saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta noteikumiem, divas policijas kontroles dienas rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu.

Judikatūrā izteikts viedoklis, ka no Krimināllikuma 45.panta pirmās daļas izriet, ka policijas kontroli notiesātais izcieš laikā, kad viņš neatrodas brīvības atņemšanas vietā *(sk. Augstākā tiesas Senāta Krimināllietu departaments 2010.gada 27.aprīļa lēmumā lietā Nr.SKK-214/2010 (krimināllieta Nr.11091022409).* Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departaments 2009.gada 20.novembra lēmumā ir izteicis viedokli, ka ar jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanu netiek pārtraukta ar iepriekšējo spriedumu noteiktā papildsoda – policijas kontroles – izciešana, ja vien persona nav apcietināta, pēc jauna nozieguma izdarīšanas tiek turpināta papildsoda izciešana vai nu līdz apcietinājuma dienai vai arī līdz sprieduma taisīšanas dienai, noteiktajam sodam var pievienot tikai to papildsoda daļu, kas palicis neizciests pēc sprieduma taisīšanas vai apcietinājuma piemērošanas dienas.

Līdz ar to neizciestais policijas kontroles laiks līdz apsūdzētā /pers. A/ aizturēšanai ir 2 gadi 5 mēneši 20 dienas, kas atbilst brīvības atņemšanai – 1 gads 2 mēneši 25 dienas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo[1] daļu, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja:

1) persona, kura sodīta par smagu vai sevišķi smagu noziegumu, neizciestā soda laikā izdarījusi smagu vai sevišķi smagu noziegumu;

2) ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs;

3) jaunais noziedzīgais nodarījums ir izdarīts tiesas noteiktajā pārbaudes laikā;

4) jaunais noziedzīgais nodarījums ir izdarīts laikā, kad persona ir bijusi nosacīti pirms termiņa atbrīvota no pamatsoda izciešanas.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija secina, ka piespriestajam sodam būtu jāpievieno ne mazāk, ka 4 mēneši un 28 dienas, taču ņemot vērā, ka prokurors apelācijas protestā un apelācijas instances tiesā lūdza pievienot tikai trīs mēnešus, galīgais sods lai nepasliktinātu apsūdzētā stāvokli, nosakāms prokurora lūgtajā apmērā, tas ir – brīvības atņemšana uz 17 (septiņpadsmit) gadiem un 3 (trim) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trim) gadiem.

[13] Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts, tai skaitā par drošības līdzekļa – apcietinājuma – negrozīšanu, jo tiesas kolēģija nekonstatē apstākļus drošības līdzekļa grozīšanai.

Rezolutīvā daļa

[14] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 14.jūnija spriedumu atcelt daļā par apsūdzētajam /pers. A/ noteikto sodu par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (izdarīts 2017.gada 26.aprīlī), par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (izdarīts 2017.gada 12.maijā) un sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības.

/pers. A/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (izdarīts 2017.gada 26.aprīlī), sodīt ar brīvības atņemšanu uz 9 (deviņiem) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

/pers. A/ par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 253.[1]panta trešajā daļā (izdarīts 2017.gada 12.maijā), sodīt ar brīvības atņemšanu uz 12 (divpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu /pers. A/ sodu pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, noteikt brīvības atņemšanu uz 17 (septiņpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trim) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu /pers. A/ galīgo sodu pēc vairākiem spriedumiem, daļēji saskaitot piespriesto sodu ar sodu, kas nav izciests pēc Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2011.gada 8.jūnija sprieduma, noteikt brīvības atņemšanu uz 17 (septiņpadsmit) gadiem un 3 (trim) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trim) gadiem.

Pārējā daļā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2019.gada 14.jūnija spriedumu atstāt negrozītu.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit dienu laikā kasācijas kārtībā Augstākajā tiesā Krimināprocesa likuma 574.pantā un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesā.

Pilna sprieduma pieejamība no 2020.gada 29.janvāra pārcelta un noteikta 2020.gada 28.februārī pēc plkst.14.00.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Aina Nicmane

Tiesnese Diāna Dumbre

Tiesnese Brigita Būmeistere